І чужому научайтесь, Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 31. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 17-го ЛЮТОГО 1972 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 17, 1972 No. 31. VOL. LXXIX.

ПЕРВОІЄРАРХОВІ УКЦ БЛАЖЕННІШОМУ ВЕРХОВНОМУ АРХИЄПИСКОПОВІ ЙОСИФОВІ VII СПОВНЯЄТЬСЯ 80 РОКІВ ЖИТТЯ

Сьогодні, 17-го лютого Року Божого 1972-го сповняється 80 років життя Первоієрархові Української Католицької Церкви, її Верховному Архиєпископові і Кардиналові Митрополитові-Ісповідникові Йосифові VII, Голові Постійного Синоду цієї Церкви. З цієї нагоди Ієрархія та Вірні Української Католицької Церкви в світі єднаються в молитвах та найкращих побажаннях для свого Первоієрарха. НА МНОГІЇ І БЛАГІЇ ЛІТА, ВЛАДИКО!

Перші засідання „Студентського Комітету в Обороні Людських Прав в Україні"

Ню Йорк (І. Длябога) — З ініціятиви Союзу Українських Студентських Товариств у Америці (СУСТА), голови українських студентських та молодечих організацій мали свої перші засідання в неділю 6-го лютого ц. р., щоб рішити, яку акцію почати між американськими державними мужами в обороні переслідуваних інтелектуалів в Україні.

В цих засіданнях взяли участь представники СУСТА, Товариства Української Студіюючої Молоді, Пласт, Студентська Громада з Вашингтону, та „Смолоскип".

На засіданні назначено Евгена Іванціва з Вашингтону головою т. з. „Студентського Комітету в Обороні Людських прав в Україні", і голова СУСТА, Іня Гікава зразу кооптувала його до Управи СУСТА. Іванців дуже ревно займається тією справою, і щоб присвятити їй більше часу й труду, він звільнився цього семестру від шкільних зайнять. Також до Управи цього Комітету входять Олег Хома з Балтимору як заступник голови, а Вікторія Варварів як секретарка. Члени Комітету рішили, що їхнім завданням буде виключно писання листів і петицій до представників уряду, інформуючи їх про арешти та репресії в Україні, з надією, що передадуть це до відома президента Ніксона, щоб він виступив в обороні переслідуваних інтелектуалів на Україні під час своїх відвідин у Совєтському Союзі.

Е. Іванців є ознайомлений з цією процедурою, бо у Вашингтоні він і Студентська Громада вели цю працю довший час і недавно мали успіх, коли вони переконали сенаторів Біл і Матаяс з Мериленду, щоб вони почали акцію в Конгресі в обороні переслідуваних інтелектуалів, як також Е. Іванців і його колеґи відвідали деяких сенаторів, як Г. Гомфрі, і конґресмена Ашбрук, і намічено пляни відвідати віцепрезидента ЗСА Спіро Агню.

Студентський Комітет апелює до українського громадянства, щоб підписувати петиції, розіслані в тій цілі по громадах, парафіях та університетах. Також, щоб писати особисті листи до конґресменів. Бачучи, що Комітет не втримається без фінансової допомоги, то СУСТА, ТУСМ, Пласт, і „Смолоскип" обіцяли суму грошей цьому Комітетові, і є надія що українське громадянство піде за їхнім прикладом.

Якщо петиції, листи, і зустрічі виявляться безуспішними, то студенти згодилися влаштовувати голодівку перед Білим Домом.

Проситься присилати петиції, заяви, запити, та гроші на адресу: Mr. Eugene Iwanciw, 1800 38th Street, Washington, D.C. 20007.

„Лондон Телеґраф" про українську демонстрацію

Лондон. — Під час масової української демонстрації в Лондоні у неділю 30-го січня в оборні прав України та на знак протесту проти безневинно засуджених діячів культури в Україні, дійшло до сутички між демонстрантами і поліцією. Демонстранти намагалися прорвати поліційний кордон і наблизитись до будинку амбасади СССР. Щоденник „Лондон Телеґраф" з 31-го січня 1972 р. помістив велику фотознімку з таким підписом: „Демонстранти зударилися з поліцією поблизу совєтської амбасади вчора, під час протесту проти ув'язнювання українців у Росії". На фотознімці видко багато молоді з транспарентами, поліцію, фотографів і розсипані листівки на бруці.

Плянують висилку десятків тисяч молоді з України на літні будови в Азії й Сибіру

Київ. — Як і минулими роками, так і влітку цього року десятки тисяч молоді, переважно студентів, будуть послані в обов'язковому порядку на літню працю до інших „республік". Секретар ЦК комсомолу УССР Г. Ровенко через газету „Молодь України" з 12 лютого повідомив: „Значно розшириться географія комсомольських десантів. Будівельні загони працюватимуть в Тюменській, Кустанайській, Джамбульській, Смоленській, Амурській областях, в Туркменській ССР, Калмицькій і Даґестанській АССР. Це сприятиме, — сказано в „Молоді України", зміцненню братніх зв'язків української молоді з комсомольцями союзних республік". У тому ж повідомленні названо цифру 63.000 осіб, які минулого літа працювали на різних будовах. Студенти вищих навчальних та середніх спеціяльних закладів зобов'язані їхати на будови й іншу працю до „союзних республік", інакше їм не зараховують попереднього навчання.

Подорожчає туризм до европейських країн

Париж. — Французьке Управління в справах туризму підрахувало, що найновіші зміни в курсі закордонної валюти негативно відіб'ються на видатках американських туристів у Европі. Так, наприклад, поїздка туриста з ЗСА чи Канади до Франції буде коштувати тепер на 14 відсотків дорожче, ніж раніш, до Англії й Італії дорожче на 17%, а до Німеччини й Швайцарії — аж на 20%. Значне подорожчання відчують і закордонні туристи до СССР. Навіть мандрівка до таких відносно „дешевих" країн, як Еспанія, Греція, Портуґалія і Юґославія буде коштувати в наступному туристичному сезоні на яких 10% більше, ніж раніше.

УКРАЇНСЬКІ ПИСАНКИ НА ТЕЛЕВІЗІЇ

У п'ятницю, 18-го лютого, на каналі 6 WFIL на програмі „Noon News", о годині 12-12.30 вполудне, виступить Галя Бадуляк (член 91-го Відділу СУА в Бетлегем, Па.) зі своїми чудовими писанками. Галя Бадуляк є знаною в цілій Гігай Велі і Бакс повіті зі свого артистичного писання писанок, а також і поза цією околицею з її минулорічного виступу на телевізії по каналі 3-ім, на „Farm & Garden" програмі. Вона переводить протягом цілого року десятки показових лекцій, по школах, різних амер. організаціях і базарах.

„НЕПОХИТНИЙ В ПОВНОТІ ВІРИ..."

ПРИВІТАННЯ І БЛАГОСЛОВЕННЯ ПАПИ ПАВЛА VI БЛАЖ. ВЕРХОВНОМУ АРХИЄПИСКОПОВІ ЙОСИФОВІ VII З НАГОДИ 80-ЛІТТЯ

(Переклад з латинської мови)

Достойному Братові Нашому ЙОСИФОВІ
Святої Римської Церкви Кардиналові СЛІПОМУ
Львівському Верховному Архиєпископові Українців

Вкедовзі, Достойний Наш Брате, скороминальні зміни часу принесуть Тобі пригожий момент який, тому що не часто буває, можна цілком слушно вважати знатним: бож обходиш свою вісімдесяту річницю уродин.

Скільки лиш могло вміститись у Нашому серці прихильности й любови, виявлено Тобі частими доказами. Тепер така надзвичайна нагода дійсно вимагає, щоб Тобі — празнуючому уродини — її знов виявити та більш оприлюднити.

Дійсно, треба складати безперестанну подяку Божій Премудрості, з глибинних джерел Якої випливають усі добра, щоб, зійшовши з висот, знову повернулись до свого первопочину, а звідтам у життьовому обороті повернулися вниз; а серед цих особливіших обставин Твоя подяка повинна бути ще більша. Ми ж, долучуючись до вияву Твоєї вдячности, складаємо Богові похвальний гимн за те, що дозволив Тобі протягом так довгого життьового шляху у вірній службі для Церкви творити шляхетні задуми, доконувати великих діл, як також і мужньо терпіти, що безперечно є знаменною ознакою християнської чесноти та світлим вирізненням.

Бож Твого релігійного і філософського духа не могло зломити ніщо із тих речей, що вважаються прикрими. Щобільше, Ти навіть прийняв це з радістю, знаючи добре, що священики Христа, коли стають учасниками Христових терпінь, у змаганнях за євангельську правду стають сильнішими й мають більше успіху.

Тому то, непохитний у повноті віри, бодрий надією, діяльний, користуючись завсіди розвагою і поміркованістю в плянуванні, молися і працюй, у повнім віддані для поширення євангельських подвигів. І так, маючи надію до вступу між святих, завдяки Крові Христовій, який то новий і живий шлях Він отворив нам через завісу, цебто через Своє Тіло (гл. Євр., 10, 19-20), у глибокій старості, гейби квітучий силами приверненої молодости, обдарований чуттям католицької єдности і послуху, продовжуй свій труд на користь і окрасу Церкви. І є надія, що діло увінчається щасливим закінченням з поміччю Преблагословенної Богородиці Діви Марії, матірній опіці якої сердечно повіряємо Тебе і Твої справи.

Побажавши цього всього від серця, не остається нам нічого іншого, Достойний Наш Брате, як з любов'ю уділити Апостольського Благословення, запоруку небесної помочі й опіки Тобі і всім тим, що зблизька і здалека будуть учасниками богомольних святкувань Твоїх вісімдесятих уродин.

З Ватиканських Хоромів дня 28 січня 1972 року, дев'ятого Нашого Верховного Архиєрейства.

ПАВЛО, Папа, VI

(„Вісті з Риму", 12 лютого 1972)

ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП КИР ЙОСИФ VII

Філядельфійська громада об'єднано і величаво відзначить Помісність УКЦ та 80-річчя народин Блаженнішого Верховного Архиєпископа

Філядельфія, Па. Президія Метрополітального Ділового Комітету інформує: 27 січня відбулась тут громадська нарада, скликана Управою Відділу Українського Конґресового Комітету Америки для оформлення Ділового Комітету для святкувань Помісности УКЦ та 80-річчя народин Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кардинала Кир Йосифа VII, згідно з бажанням голови Ділового Комітету Преосв. Кир Василя, на якій покликано до Метрополітального Ділового Комітету всіх членів Управи Відділу Українського Конґресового Комітету й усіх приявних на нараді представників організацій та товариств, вибрано голів і заступників голів 6-ти комісій, призначено членів Ділового Комітету до поодиноких комісій та залишено місце для представників тих організацій, які бажали б взяти участь у працях Ділового Комітету.

В дні 31 січня 1972 р. відбулось пленарне засідання Метрополітального Ділового Комітету в присутності майже усіх членів, на якому голова Президії Преосв. Кир Василь зложив короткий звіт про приготування до святкувань і прохав голів поодиноких комісій, щоб комісії посилили свою працю, а також закликав членів Президії Метрополітального Комітету перевести успішно остаточне оформлення Ділового Комітету.

Президія Метрополітального Комітету перевела в цьому напрямі підготовну працю і подає до відома українській громаді структуру й особовий склад Метрополітального Ділового Комітету, який діє під патронатом усіх Владик у ЗСА, на чолі з ВПреосв. Митрополитом Кир Амвросієм, ЧСВВ.

Президія Метрополітального Ділового Комітету

Преосв. Кир Василь — діловий голова; Преосв. Кир Іван — голова; о. шамб. Мирослав Харина, декан філядельфійський — заступник голови і координатор; о. шамб. Михайло Федорович, канцлер — секретар; о. шамб. Ярослав Данильчук — скарбник; о. дек. Теодозій Атаманюк; о. дек. Антін Борса; о. дек. Юрій Дубицький; о. дек. Дмитро Гресько; о. дек. Петро Мельничук; о. дек. Богдан Іжак; о. дек. Степан Тиханський; о. Тома Бариляк — заст. голови; д-р Іван Скальчук — заст. голови; інж. Роман Левицький — заст. голови.

Члени Комітету:

Інж. Михайло Нич; Іван Шаран; мґр Теодосій Онуферко; мґр Володимир Яців; Петро Ґенґало; д-р Богдан Т. Гнатюк; д-р Петро Стерчо; Михайло Ковальчин; інж. Володимир Винницький; Вероніка Цегельська; д-р Юліян Колтун; проф. Мирослав Лабунька; о. Іван Стевінський (Ліґа Українців Католиків); о. Лев Тимків (Апостольство Молитви); о. Рональд Попівчак (Вівтарні Дружинники).

КОМІСІЇ МЕТРОПОЛІТАЛЬНОГО ДІЛОВОГО КОМІТЕТУ:

(Всі члени комісій є теж членами Метрополітального Ділового Комітету)

Бенкетова Комісія:

о. шамб. Михайло Федорович — голова; д-р Микола Ценко — заст. голови; Наталія Лопатинська, Анізія Мірчук, Володимира Ценко, Оксана Ґенґало, Осипа Грабовенська, Андрій Міджак, Степан Юрчак, інж. Михайло Ковальчук, Іван Куземський, Роман Ярош, Мирослав Абрисовський, д-р Мирослав Навроцький, адв. Тома Дармопрай — члени.

Комісія Академії (програмова)

О. дек. шамб. Мирослав

(Закінчення на стор. 8-ій)

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

КОНФЕРЕНЦІЯ АТЕЇСТІВ

На Хмельниччині відбулася „науково-теоретична конференція з питань атеїзму", писала „Культура і Життя" з 6-го лютого. Між доповідачами виступав на тій конференції „науковий співробітник Києво-Печерської Лаври Л. Шесталович" та різні референти товариства „Знання", як С. Албул, Є. Бурдштейн та ін. На конференції розглядали питання „з актуальних проблем атеїстичного виховання трудящих".

УКРАЇНСЬКІ МОВОЗНАВЦІ

Газета „Правда" з 12-го лютого сповістила, що „українські лінґвісти беруть активну участь у створенні мовного атласу, над яким працюють мовознавці всіх слов'янських країн. Атлас об'єднає відомості про 12 мов і буде виданий у вигляді комплексних мап з коментарями науковців". У кореспонденції з Києва сказано, що „спеціяльно створені експедиції від'їхали для наукових пошуків до Російської Федерації в Україну, Білорусь, до Молдавії, в Польщу, Румунію і Чехо-Словаччину".

ТВОРИ Б. ЛЯТОШИНСЬКОГО

У видавництві „Музична Україна" в Києві вперше випущено повне зібрання хорів композитора Б. Лятошинського, в серії „Перлини світової музики". Всі хори — без музичного супроводу. Серед них чимало на слова Т. Шевченка: „Тече вода в синє море", „За байраком байрак", „Над Дніпровою сагою" та ін. Надруковано також чимало пісень на слова М. Рильського, на слова російського поета Пушкіна, в перекладах на українську мову, задля „зближення культур".

РЯТУЮТЬ ЛЕБЕДІВ НАД ЧОРНИМ МОРЕМ

Надзвичайно міцні морози скували води Чорного й Озівського морів, і тисячі лебедів, що залишилися зимувати на берегах, опинилися в скрутному стані, без поживи і води. „Молодь України" з 6 лютого інформувала про багато випадків, що люди знаходили лебедів неживими, примерзлими до криги. Херсонські і Мколаївські Комітети охорони природи і Товариство мисливців та рибалок зорганізували підгодівлю лебедів і ін. птахів.

Америка не допустить, щоб СССР осягнув перевагу у підводній фльоті

Вашингтон. — Секретар оборони Мелвін Лерд заявив у своєму зверненні до Конґресу в оборонних справах країни, що Уряд не може допустити, щоб Совєтський Союз здобув перевагу числом і ракетною силою підводних човнів. Совєти мають вже тепер 1.550 далекосяжних наземних ракет у порівнанні з 1.054 такими американськими ракетами. Зате Америка має більше далекосяжних бомбовиків, здатних перевозити атомові бомби, і має сильнішу підводну фльоту, гнану атомовою енерґією. Однак Совєти намагаються перегнати число 41 таких американських підводних човнів, як теж вивінувати свої підводні човни сильнішими ракетами, ані ж американські ракети типів „Поляріс" і „Позейдон". Тому секретар Лерд заповів, що жадає від Конгресу признання одного більйона долярів на побільшення підводної фльоти. Американський Уряд має на увазі створити одностайне командування для всіх ракетних сил, включно з наземними ракетними з'єднаннями і підводними човнами, що вивінувані в атомові ракети. З інших, заторкнених у тому зверненні справ, секретар М. Лерд повідомив, що рекрутація жеребом до Армії і закінчування В'єтнамської війни дають всім родам збройних сил достатнє число вояків, в тому числі й добровільців, за вийнятком Національної Ґвардії. Якщо й надалі не буде повного числа добровільців, то Уряд призадумується, чи не завести примусову рекрутацію до Національної Ґвардії, як військової резерви.

Москва протестує проти американської морської бази у Греції

Атени. — Совєтський амбасадор у Греції Климентій Левічкін запротестував перед грецьким урядом проти признання Америці морської бази в порті Пірей біля Атен. Він заявив, що „це небезпечний крок з можливими поважними комплікаціями на Балканах, суперечний інтересами миру та покращання відносин в Европі". Про те, що американська морська база в Греції „перечила б стáранням за облегшення ситуації в Европі" та що Совєтський Союз „не може бути байдужним на встановлення нових американських баз в близькому сусідстві кордонів Совєтського Союзу й інших соціялістичних країн" говорив також — за твердженням аґенції ТАС-С-а — совєтський амбасадор у Вашинґтоні Анатолій Добринін. З американського боку заявлено, що між ЗСА й Грецією не було мови про якусь нову американську морську військову базу, а про вможливлення кругло 10.000 членам родин моряків із стаціонованої на Середземному морі Шостої фльоти замешкати у Греції. Совєти взагалі стали дуже вразливими на все, що діється в обширі Середземного моря, в якому щораз більше садовляться. Так, наприклад, вони виступили в обороні кипрського президента, православного архиєпископа Макаріоса, проти Греції, яка хоче дістати більший вплив на відносини у Кипрі, де більшість населення це греки, і не вдоволена з політики Макаріоса, який не допускає до замирення з тамошньою турецькою меншиною, а через те й із Туреччиною. Зате СССР користується вже єгипетським портом в Александрії та деякими іншими портами північно-африканських арабських країн та Сирії.

ЗСА збойкотують найближче засідання Паризької конференції про В'єтнам

Париж. — Американська делеґація на Паризьку конференцію про В'єтнам повідомила комуністичну сторону, що не візьме участи у заповідженому на четвер 17 лютого ц. р. засіданні. За причину подано „останню пропаґандивну активність делеґацій Північного В'єтнаму й В'єтконґу несумісну з мировими переговорами". Мається тут на думці минулотижневий з'їзд 800 делеґатів із 75-ох країн у Парижі спонзорований комуністичними урядами й партіями, з виразним антиамериканським характером. На тому з'їзді промовляли між іншими — комуністичні делеґати з Паризької конференції про В'єтнам і з'їзд прийняв резолюції, які вимагали закінчення В'єтнамської війни на базі комуністичних „мирових" пропозицій. Голова американської делеґації амбасадор Вілліям Портер вже раніше заявив, що нема глузду витрачати час на засідання, використовувані комуністичними делеґатами тільки для виголошування пропаґандивних промов або ультимативних вимог.

Совєтського шпигуна Маркелова звільнили з праці в ОН

Ню Йорк. — На арештованого в минулий понеділок у Ню Йорку совєтського шпигуна Валерія І. Маркелова суд визначив застав пів мільйона долярів. Він перебуває у в'язниці на Брукліні в Ню Йорку. Арештували його за його старання дістати від одного американського інженера технічні подробиці щодо суперсонічного літака „Ф-14 А", спеціяльно про його радарний виряд. Валерій Маркелов офіційно був перекладачем в Об'єднаних Націях з платнею 18.600 дол. річно і мешкав з дружиною Надеждою і 10-тирічною донечкою у готелі Віндермер, де платив за помешкання по 300 дол. місячно. Після його арештування звільнено його з праці в Об'єднаних Націях. Виявляється, що Маркелов перейшов 10-тирічні технічні студії у Москві, після чого три роки працював у дослідному інституті в Москві над новими технічними винаходами. Після того піддано його вишколові для перекладачів, а на рекомендацію совєтської делеґації в ОН прийнято його туди з 5-тирічним договором праці. На перше переслухання в справі можливости звільнити В. Маркелова за заставом, чи пак тимчасовим викупом, явилися совєтський консул з Вашинґтону Леонід Вікторович Шобербаков і перший секретар совєтської місії в Об'єднаних Націях Алексєй І. Скотніков. Генеральний секретар Об'єднаних Націй Курт Вальдгайм висловив з приводу виявлення афери В Маркелова свій „жаль".

СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65 ¢
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

У 80-тиріччя Первоієрарха

Сьогодні, 17 лютого сповнюється 80 років життя первоієрархові Української Католицької Церкви, її патріярхорівному Верховному Архиєпископові і Кардиналові Блаженнішому Йосифові Сліпому. Майже четвертина його життя, бо 18 років припадає на нелюдські поневіряння в совєтській каторзі.

Справжня вартість і характер людини проявляються завжди в моментах непередбаченої кризи. У тій великій кризі, що її Господь зіслав на потай за час гітлерівської навали призначеного Митрополита Йосифа Сліпого, той Владика виявив такий гарт духа, таку незламну вірність своїй Церкві і народові, що коли з волі Всевишнього він чудесно врятувався і прибув у вільний світ, ввесь той вільний світ виявив йому найбільший подив і пошану.

Поклонились йому передусім всі вільні українські сини й доньки, вбачивши в ньому неначе символ непохитности українського духа. І тому природно й логічно — подорож Блаженнішого Верховного Архиєпископа по американському континенті була його тріюмфальним походом. Та подорож дала нагоду всім людям українського роду, без уваги на віровизнання й обласне походження, заманіфестувати свій подив і свою відданість людині, що обдарована такою непохитною вірою в українську Правду.

Окрему підставу для пієтизму супроти особи свого Первоієрарха дістали вірні Української Католицької Церкви, відколи він кинув на Другому Ватиканському Соборі величну ідею оформлення Української Католицької Церкви в її самобутньому Патріярхаті. А коли Апостольська Столиця покищо не прихилилась до того бажання всіх вірних УКЦеркви, то Верховний Архиєпископ знову не завагався одверто на останньому Світовому Синоді Єпископів Католицької Церкви закинути байдужість Апостольської Столиці на „ріки крови і море сліз", що були пролиті в Україні внаслідку приналежности до Католицької Церкви і вірности їй.

І тому у 80-ліття Первоієрарха всі українські думки й душі сповнені найщиріших бажань, щоб Господь наділив його ще довгими роками життя у здоров'ї, бо він потрібний Церкві і народові. Він надхнув українське суспільство новими ідеями, новою енергією, „Великого бажати", новими надіями і новим змаганням до чогось вищого. Він пригадав, що Українська Церква й Українська Нація — два нерозривні поняття, ставши їхнім живим символом.

На многії і благії літа, Владико!

Велика різниця

„Нині в Сполучених Штатах митці кіна, театру опиняються на передових рубежах політичної боротьби, — інформувала читачів київська газета „Культура і Життя" з 10-го лютого. — „Преса вже не раз писала про мужню поведінку Джейн Фонда — відомої актриси, про її боротьбу проти брудної війни у В'єтнамі" — сказано там. Далі названо такі прізвища лівих та їхніх симпатиків у американському світі, як письменник Альва Бессі, кінорежисер Стенлі Крамер та ін. і зазначено, що „тепер американська реакція залічує до розряду „комуністичних пропагандистів" кожного, хто протестує проти війни у В'єтнамі, але прогресивні митці тримаються твердо" . . .

Не входить у завдання цього коментаря аналіза першопричин війни у В'єтнамі. Досить сказати, що не вільний В'єтнам пішов походом на Північ, а Північний В'єтнам спробував окупувати Південь, і то з допомогою совєтської та комунокитайської зброї. Отже, „брудна війна" у В'єтнамі — дійсно брудна, коли подумати, хто її викликав і хто підтримує далі, мимо всіх американських зусиль довести до певного замирення. Наголовком коментаря „Велика різниця" хотілося б підкреслити інше явище. Хоча акторка Джейн Фонда і їй подібні виступають проти урядової політики ЗСА й більшости американського народу в справі боротьби проти комуністичного агресора у В'єтнамі, все таки ніхто в ЗСА їх не думав і не думає заарештовувати чи допитувати. Газета „Культура і Життя" з 10 лютого не помістила повідомлення КГБ про арешт і слідство В. Чорновола й інших діячів культури, що було надруковане в „Радянській Україні" з 10 лютого. Вістка була спрепарована так, ніби В. Чорновола й друзів заарештували за зв'язок із „шпигуном" — туристом із Бельгії Я. Добошем. Але В. Чорновола вже й раніше заарештовували, як і інших — тільки за те, що вони вимагали гарантування їм паперовою конституцією їхніх прав.

У цьому й полягає велика різниця між світом свободи і світом комуністичної неволі.

Василь Маркусь

ОСНОВИ ЦЕРКОВНОЇ ПОМІСНОСТИ

Останнє десятиріччя у житті Української Католицької Церкви увійде в її історію, як переломовий період — час її великого самоусвідомлення й відродження. Це належить ствердити, не зважаючи на посилене переслідування релігії на рідних землях та зарисовані труднощі й небезпеки асиміляції на поселеннях. Саме на цьому тлі ще виразніше виступають оті позитивні явища відпорність українського християнства під безбожницьким режимом та здорові прояви і течії відновити змінення східнього й пов'язаного сильно з народним організмом українського католицизму на Заході.

Ідея помісности нашої Церкви та змагання до її патріярхального завершення і є видимими ознаками цього розвитку. Другий Ватиканський Собор, прибуття на Захід і діяльність серед нас Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кир Йосифа УІІ та велика активність усіх складових частин Божого люду в Українській Католицькій Церкві за останніх десять років дали у висліді те, що маємо сьогодні — живу, діючу і дерзаючу Христову Церкву українського народу.

П'ять відбутих Архиєпископських Синодів від часу звільнення Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кир Йосифа з дому неволі і особливо останні — IУ-ий і У-ий Синоди Помісної Української Католицької Церкви стали немов її знаменними дорожними каменями - дороговказами. Видані спільні пастирські послання, опубліковані постанови Синодів, розпорядження Верховного Архиєпископа у його „Благовіснику" та різні спільно обговорювані Владиками питання становлять повну програму нового і самобутнього розвитку УКЦеркви. Ця програма відкриває перед нами нові можливості і перспективи. Лиш би треба її поступово реалізувати, тільки слід би згідно з нею жити і діяти!

В обличчі зовнішніх і внутрішніх труднощів, які приходиться нам зустрічати на шляху до церковного самоуправління, нераз чуємо голоси непевности та вичікування, що і як робити. Дехто в добрій вірі очікує розв'язки усіх проблем з-гори, від якихсь потягнень нашого церковного проводу чи від дарових привілеїв нашій Церкві Апостольською Столицею. А втім, це не найважливіше. Поза формальним креуванням українського католицького патріярхату, яке може статися з волі найвищого проводу Вселенської Церкви, є багато справ, які зміцнюють нашу помісність і які залежать насамперед і виключно від нас самих.

Саме про ці речі йдеться при будові нашої церковної помісности, при творенні основ повноцінного внутрішнього — духового і організованого життя однієї із східніх помісних Церков, якою є наша, з'єднана з Апостольським Престолом Українська Церква.

Якщо б ми усі, ієрархи, священство і миряни — увесь український Божий люд свідомо і послідовно взялися за налагодження нашого церковного життя в дусі декрету про Східні Церкви та постанов наших Архиєпископських Синодів, ми вже давно були б де факто патріярхальною Церквою. Маємо до цього всі дані — канонічні рямки Верховної Архиєпископії, атут соборових декретів, напрямні і практичні рішення своїх Синодів. Що, отже, потрібно, це — не чекати на „диспензи" і нові „привілеї" чи декрети й кодекси, а діяти з тієї позиції, яку ми нелегко здобули і яку посідаємо.

Не лише у найбільш сензитивних справах (іменування єпископів, адміністративна незалежність від Конґреґації) виявляється помісність і автономний статус східньої Церкви. Є ще цілий ряд важливих, хоч не так виразних справ, які — коли б ми самі їх полагоджували — стали б незаперечними доказами нашого піднесеного статусу.

Здійснювання усіх постанов Синодів (а не лише тих, які декому подобаються, наприклад, часткове допущення не-української мови до Богослуження), беззастережне визнавання свого власного церковного авторитету (так, як це заявив Кир Іван Прашко: „Уважаю своїми ієрархічними зверхниками Святішого Отця та Блаженнішого Верховного Архиєпископа"), кожночасне духове і практичні єднання усіх частин нашої Церкви в одне ціле і були б тими доказами, що ми вже є повністю Церквою на патріярхальному устрою. Виконування літургічних заряджень, переводжування щорічних збірок на фонд „Церкви в потребі", всестороннє сприяння Українському Католицькому Університетові чи впроваджування обрядової одностайности у всіх єпархіях і екзархатах, — подаючи лише ці приклади — були б уже ва[illegible]и практичними кроками на шляху нашого церковного самоуправління.

До цього б долучилися згодом і інші, більш істотні справи, як, наприклад, власні законодавчі та виборні компетенції наших Синодів. Бачучи нашу однозгідність, рішучість та розумну і відповідальну дію, керівні органи Апостольської Столиці напевно погодились би поступово з отакою одностайною поставою українців. Не поступаючи так ми радше діємо на угоду тих чужих і неприхильних нам чинників, яким наша церковна помісність найбільше на заваді (Московський патріярхат, польська римо - католицька ієрархія та інші).

З другої сторони, приклад тих церковних одиниць — єпархій та парафій, монаших чинів, мирянських груп, установ та видань, які не лише декларативно, але й практично стоять на позиціях помісности і патріярхату, до-

(Закінчення на стор. 7-ій)

В. С-ко

СТОРІЧЧЯ СКРИПНИКА

(1)

Сухенький старик з клинцюватою сивавою борідкою, довгими вусами, густими, стрепіхатими бровами і колючими, пронизливими очима — такий був Микола Скрипник, сторіччя з дня народження якого урочисто відзначила вся совєтська преса.

Скопійовані одна з одної численні статті, присвячені Скрипникові, подають життьовий шлях цього „різкого і прямолінійного до неможливости" професійного революціонера - большевика, „твердокам'яного ленінця", „лицаря ленінської гвардії", що „велику ролю відіграв у втіленні в життя ленінської національної політики... („Вітчизна", січень 1972 р.).

Проте, є й невеличкі відміни в тих численних статтях. Українська Радянська Енциклопедія подає, що „в 1933 році під впливом культу особи Сталіна Скрипник був необґрунтовано обвинувачений у націоналізмі. Глибоко ображений несправедливістю, у хвилину розпачу заподіяв він собі смерть". Писано це, щоправда, в 1963 році. Московські „Известия" з 25 січня ц. р. туманно писали, що „на початку 30-ох років проти М. О. Скрипника висунуто необґрунтовані обвинувачення, що привело до його трагічного кінця". А от київські „Літературна Україна" і „Молодь України" з 23-24 січня ц. р. взагалі не згадують про трагічний кінець Скрипника. І молоді читачі цих газет можуть подумати, що от жив собі жив „вірний ленінець", написав згідно з „Літературною Україною" 600, а згідно з „Радянською Україною" 700 публіцистичних праць — і помер своєю смертю, в ліжку, оточений друзями. За „заслуги" ж перед українським народом і компартією поставлено йому в колишній столиці совєтської України, Харкові, гранітний пам'ятник.

Біографія Миколи Скрипника бурхлива і барвиста: праця в большевицькому підпіллі ще за царату, кілька заслань і бравурних утеч, при чому під час одної з тих утеч проплив він у діравому човні по ріці Єнісею і пройшов пішки тундрою та сибірською тайгою 1200 кілометрів. Ще на еміграції в Женеві співпрацював з Леніним, увесь час тримаючись його лінії в боротьбі проти меншовиків і інших „соціял - угодівців". Був одним із тих рідких ленінських співробітників, що ніколи не впадали у ніяку „єресь".

Микола Скрипник з вибухом Лютневої революції 1917 року випливши на поверхню партійного життя, бере активну участь в підготові большевицького жовтневого перевороту. 4-го березня 1918 р. стає головою маріонеткового „уряду" УССР, що протиставився Центральній Раді: це власне тоді був створений, сказати б, перший еталон, за яким пізніше творили большевики екзильні маріонеткові уряди Польщі, Фінляндії, Угорщини, Німеччини...

Скрипник був одним з найбільш завзятих поборювачів „лівих комуністів", лівих есерів, пізніше націонал - комуністів і всіляких „ухильників" супроти ленінської генеральної лінії. Це він був одним із організаторів філіялу всесоюзної компартії — Комуністичної партії України і пізніше ініціятором переназвання її на КП(б)У.

Працюючи в Комінтерні, Скрипник належав до тих головних змовників - конспіраторів, що підготовляли повстання і революції на західньоукраїнських землях, на Закарпатті, а за океаном в Америці й Канаді. В цьогорічних славословл'ях Скрипникові згадується також про його працю як члена Колеґії ОГПУ, на пості головного прокурора УССР і в наркомюсті, — працю, густо позначену кров'ю багатьох тисяч невинних жертв, передусім петлюрівців, що мали своїми тілами устеляти шлях до „оновленого, щасливого життя всього людства".

Власне до 1917 року старий большевик Скрипник Україною і українськими проблемами не цікавився. Це був українського роду інтернаціоналіст-марксист, народжений 1872 р. в донбаському селі Ясинувате, в родині залізничника, який згодом свою теорію національної політики пробував обґрунтовувати на каламутних висловленнях з цієї галузі Маркса - Енгельса і Леніна. До кінця свого життя української мови він як слід не опанував.

А проте, доба українізації 20-их років і так званого „культурного ренесансу" на Україні безпосередньо зв'язана з ім'ям Скрипника і націонал - комунізмомо, що його він жорстоко поборював.

Автор численних статтей на теми національної політики большевицької партії, Скрипник слушно вважав себе найбільшим авторитетом з цієї ділянки. Він був глибоко переконаний, що лише через українізацію чи пак дерусифікацію змосковщеного міста, передусім преси, партія прихилить до себе симпатії українського селянства, що становило переважну більшість населення України. А від цього, на його думку, залежало передусім скріплення большевицького режиму, до якого селянство ставилося з одвертою неприязню.

У своїх теоретичних розважаннях, в яких доповнював Скрипник Леніна, що лише перед першою світовою війною зблизька зацікавився національною проблемою поневолених в Росії народів, Скрипник не раз зударявся з Сталіним, який себе самого вважав у цих справах найбільшим авторитетом.

(Закінчення буде)

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ВИХОДИМО ЧИ ТУПЦЮЄМО НА МІСЦІ?

(До редакційної статті „Виходимо у світ", „Свобода" з 4-го січня ц. р.)

Перша участь українських істориків та професорів у недавній конвенції Американської Історичної Асоціяції викликала широкий відгомін у нашій пресі. Однак, чи не завеликі ми оптимісти, коли одній події приписуємо такі далекийдучі наслідки? Мабуть, я не одна, яка переконалась, що ми будемо мати конкретні успіхи в ділянці історичної науки щойно тоді, коли почнемо працювати від основ, а саме у школах, де формується думка цілих поколінь.

З українським питанням студенти в більшості зустрічаються в зв'язку з Росією. На два курси російської літератури та один совєтської, які я взяла, з українських письменників тільки Гоголь був врахований, і то як такий, „без якого немислиме повне розуміння російської літератури" (викладач). Згаданий був також Корнійчук, але в клясі ніхто й не догадувався, що вони обидва не-росіяни. Зате ми всі знали, що, наприклад, Бабель був жид.

Небагато студент може опанувати, бож це виклади російської літератури. Але коли ви призадумаєтесь, то побачите, що один з письменників жив чи живе у Києві, другий в Москві, третій в Одесі. Необізнаний студент створює собі при тому також етнографічне поняття цілости, де „південь" навіть у культурному відношенні є нерозривною частиною Росії. Йому нізвідки довідатись, що на цій території живе другий народ, в якого є своя, відмінна від Росії культура.

Не краще виглядає справа з викладами історії Росії. Тут уже більше є площини для „боротьби" з викладачами. Однак, це невдячна боротьба і наслідки її не такі вже успішні, як дехто з наших студентів собі приписує, бо позиції далеко нерівні. Куди легше обороняти свою думку з катедри викладача, як з лавки слухача. Такий студент своїм контроверсійним поглядом в найкращому випадку зверне на себе увагу кляси та викличе зацікавлення в декого. Але на як довго? З другої сторони, якщо викладач зацікавлений, щоб провести свою лінію, останнє слово, а також багато в из начних праць по його стороні. Наші молоді студенти, якщо знають історію України тільки загально, мають дуже мало „амуніції" для такої боротьби. Свого часу проф. Горак радив у „Свободі" помогти студентам відповідними брошурами, але й це не змінить багато ситуацію в університетах.

По закінченні цих курсів студент виходить приблизно з таким поняттям розвитку історії у Східній Европі: російська держава почалася Київською Руссю, тільки центр перенісся опісля з Києва в Москву. Студент навіть не має можливости зорієнтуватись, яким чином там зформувались і живуть донині три окремі народи. Про білорусів викладач і не згадував, а коли вже ніяк не можна було поминути певних фрагментів історії, щоб не згадати українців, збував це одним - двома реченнями, міняючи при тому назву — раз малороси, раз українці, раз козаки, яких змішував з донськими та волзькими. Робиться це хитро, перфідно та псевдонауково. Забравши від нас Київську добу, росіяни висунули, так сказати, основу, на якій збудована наша державна історія. Вони не сперечаються з нами, не доказують, а прямо ігнорують нас у ділянці історії, як, зрештою, й політично.

Не дурімо себе! Ми сорокмільйонова зігнорована нація. Не тішмося участю в одній конференції, а краще запитаймо себе: що ми зробили в цій країні, хоч би й за останнє чверть сторіччя, щоб змінити ситуацію? На жаль, не дуже багато, бо, за малими винятками, так само виглядає справа майже в усіх університетах Америки. Доказом цього є хоч би розпучливі листи студентів, про які згадує проф. Горак.

Що зробили наші наукові товариства у цій справі? Скільки ми видали солідно опрацьованих підручників, якими могли б послуговуватись викладачі в університетах? Скільки у нас викладачів історії, хай би й Росії, що уживали б такі підручники, якщо б вони й були? Теж не забагато. Скільки разів я дивилась на клясу і думала з важким серцем: кожного семестру тільки цей один викладач випускає яку шістдесятку студентів. Всього через кілька років частина з них стане журналістами, викладачами, науковими та політичними експертами у східньо - европейських справах. Вони вийдуть з цього університету з переконанням, що немає такої проблеми як українська. Кажуть, щоб переконати людину в протилежному, треба витратити стільки часу, скільки витрачено, щоб вона прийняла свій теперішній погляд.

Якщо минулого літа у нас кореспондент місцевого щоденника відмовився прийти на святкування Тижня Поневолених Націй, то не з ворожости. Він прямо сказав, що українська проблема надумана, і він у неї не вірить.

Свого часу в пресі закликалось позичати українські книжки з бібліотек, бо інакше грозить їм усунення з полиць. Невже можна думати серйозно, що таке штучне впорскування „життя" втримає надовго наші книжки т бібліотеках? Найбільший відсоток читачів — це учні середніх та високих шкіл. При сучасному навантаженні студента він ледве встигає прочитати обов'язкову лектуру. Наші книжки

(Закінчення на стор. 8-ій)

Ольга Приходько

КАМ'ЯНЕ СЕРЦЕ

(21)

Але була велика різниця у їх відношенні до цього питання. Женя мала великий інтерес до всіх романтичних справ своїх товаришок та квартирантів і була вірною посередницею в їхніх сердечних справах, а також завжди була в курсі всіх хлоп'ячих симпатій своїх квартирантів. А Жорж дивився на це з посмішкою — така дурниця!

Для себе особисто Женя вважала всяку романтику виключеною. Відчувала, що кожний в романтиці шукає красу. Знала, що її товаришки прибираються якнайкраще, коли ходять на побачення, та й хлопці також вважають на себе. Коли з кімнати хлопців чути парфуми, то значить, що котрийсь уже лагодиться на побачення.

А вона хіба має можливість гарно прибиратись? Навіть смішно думати! Як би вона виглядала в своїй старій доточеній сукні з короткими рукавами та в старому вилинялому плащі, а до того ще й в стоптаних черевиках? . . Ні, то все не для неї. І вона тим не журилась.

Скінчивши гімназію, Женя негайно вмістила у школі на стіні оголошення:

„Абсольвентка гімназії, медалістка успішно підготовляє учнів до екзаменів у всі кляси по всіх предметах".

В школі її добре знали і рекомендували батькам. Отже, зразу запряглася до невдячної праці вчити відсталих або лінивих учениць за мінімальну винагороду. Але вона була щаслива заробити бодай найменше, щоб улегшити матері тяжке існування. Мріяла, що коли Жорж вступить до університету, то й вона також буде далі вчитись.

Тоді були ще тільки початки жіночої високої освіти, і Женя постановила, що вона вступить на жіночі вищі курси, щоб одержати сталу посаду. Мати, звичайно, не боронила, але на ті жіночі посади не дуже надіялася. Хоч Женя дещо заробляла, ощаджували вони з матір'ю по-старому, не дозволяючи собі зайвих видатків, міркуючи про великі видатки, які вимагатиме переїзд до Києва.

Був лише один вийняток, один день в році, до якого довго готувались. Тоді мати з Женею довго радилися і шепталися в своєму куточку, що таке найкраще мають придбати на той день. Це був день Святого Юрія, день народження коханого Юрася.

Коли в домі дідича Юрка почали називати Жоржем то його рідне, домашнє ім'я стало здаватися йому занадто сільським, вульґарним, і він не любив, коли вдома уживали це ім'я. Але в душі у матері залишилося назавжди це дороге їй ім'я любого Юрася.

Отже, в день св. Юрія святкували в домі іменини і народження Жоржа, а також готували йому якийсь дарунок. Цей дарунок мусів бути коштовним, щоб Жорж потім мав пам'ятку на все життя. Спочатку, в перших клясах гімназії, дарували щось з одягу та цінних речей. Так він дістав свій перший годинник. В ті часи годинники ще не були широко розповсюджені і ціна їх була порівняно дуже висока. Для учнів найскромніший годинник був майже недосяжною мрією, і ніхто з товаришів Жоржа в цілій клясі його не мав. Але Жорж дістав на іменини годинник ще коли був у 2-ій клясі, і дуже пишався. Взагалі він любив гарні речі і мав нагоду бачити всякі люксусові речі у Валі, але ніколи нічого не просив у матері.

Коли ж нарешті Жорж закінчив гімназію і одержав диплом, мати з Женею особливо хвилювались і кілька разів ходили до сусідньої ювілерні, щоб вибрати за свої тяжко зароблені гроші щось особливо гарне й вартісне. Власник ювелірні знав того елеґантного Жоржа, який часами спинявся перед його вітриною, і хотів допоручити цим бідним жінкам дійсно найкращу річ. Нарешті вони спинилися на золотому годиннику швайцарської фірми з тонкою по-мистецьки виконаною різьбою. На годиннику ювелір вирізьбив монограму Жоржа та дату матури.

Такого щедрого дару Жорж не сподівався і був зворушений. Свій старий сталевий годинничок віддав він Жені, яка його дуже потребувала, бож бігала по тих приватних лекціях і мусіла рахуватися з часом.

Ці останні вакації в Кам'янці були короткі і повні турбот. Треба було ліквідувати помешкання, розпродати всі речі і завчасу вибратися до Києва, щоб до початку шкільного року влаштуватися на новому місці. Не було це легке завдання, особливо з огляду на видатки.

XI

СТУДЕНТСЬКІ РОКИ В КИЄВІ

Нарешті все було полагоджено і все влаштувалось досить добре.

Помешкання знайшли досить просторе, не дуже дороге, а головно недалеко від університету в бічній вулиці, в задньому дворі. Зарядили дуже просто, як в інтернаті, лише необхідні речі. Жорж вивісив в університеті оголошення: „Дешеве помешкання з повним утриманням". І в скорому часі всі місця у Гуревички були обсаджені.

Колесо щоденної праці розбіглося повним ходом — сніданок, обід, вечеря, сніданок, обід, вечеря — незмінно і неблаганно вимагаючи повні каструлі страви. Отже — варити, варити й варити . . .

Звичайно, Женя помагала, але й вона записалася на курси і мусіла ходити на лекції.

Жорж записався на юридичний факультет. Це він вирішив ще в Кам'янці. Ні лікарем, ні інженером, ні хеміком, ні математиком, ні філологом він не хотів бути, не вабила його ніяка наука, цікавило передовсім становище, яке може осягнути. Він довідався, що всі вищі урядові пости обсаджені правниками, які мусять знати всі закони. Певно такими ж мотивами керувалось багато студентів, бо на правничому факультеті була переважна більшість слухачів. А можливо причина була ще простіша — цей факультет вважався найлегшим.

Гуревич хотів зразу вибрати якийсь предмет і спеціялізуватися в ньому так пильно, щоб досягнути переваги над іншими і тим звернути на себе увагу.

Деякі професори викладали жваво, цікаво, наводили популярні приклади з життя, оповідали про сенсаційні юридичні помилки, а часами навіть критично торкалися сучасного режиму, що було до певної міри навіть небезпечно. На такі лекції ходили не тільки юристи, а й студенти з інших факультетів. Іноді вони влаштовували овації улюбленим професорам.

Але не це вабило Жоржа. Йому імпонувала не так популярність та блискучість викладів, як авторитет професорів. З цього погляду звернув на себе його увагу один старший професор, на лекціях якого бувало небагато слухачів, бо читав він їх нецікаво. Однак, сам професор виглядав дуже самовпевнено, на лекції приїздив у власному екіпажі, педель кидався відчиняти перед ним двері і помагав здіймати коштовну шубу.

Згодом Жорж довідався, що цей професор тільки між іншим читає лекції, а головну посаду має в канцелярії генерал-губернатора як правний дорадник, що він досконало знає закони і вміє ними орудувати так, що кожного може посадити за ґрати, що з ним рахуються найбільш впливові особи.

(Далі буде)

ПРОТОКОЛ

27-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбулася в Hotel Statler Hilton, Cleveland, Ohio в тижні від 18-го до 23-го травня 1970 року

(23)

З черги приступлено до наступної точки програми, а саме до:

14. ВНЕСКИ І УХВАЛИ ДЛЯ ДОБРА ОРГАНІЗАЦІЇ

Резолюція в справі пенсійного фонду

Головний предсідник Йосип Лисогір пояснив плянований пенсійний плян для працівників головної канцелярії УНС, опрацьований спільно із Prudential Life Insurance Co. Надійшов час цю справу поладнати. Фонд забезпечуватиме працівникам на старість емеритуру. Пропонує прийняти цей плян на цій Конвенції.

Дел. Андрій Малян (5) ставить внесення, підтримане М. Ткачуком (114) прийняти пенсійний плян, як запропоновано. Делеґати однозгідно прийняли це внесення.

Справа об'єднання УНС з УРС

Гол. предсідник Й. Лисогір пропонує Конвенції відновити пропозицію Конвенції 1962-го року щодо злуки з Українським Робітничим Союзом. Дел. М. Плавюк (458) підтримує внесення головного предсідника Й. Лисогора, щоб уповноважити Головний Екзекутивний Комітет поновити давніший проєкт злуки УНСоюзу з УРСоюзом. Внесок було прийнято більшістю голосів делеґатів.

Інформація про будову нового дому УНС

Гол. предсідник Й. Лисогір познайомив делеґатів з подробицями будови нового будинку УНСоюзу в Джерзі Ситі.

Ми заплянували будову 15-поверхового модерного будинку на бюрові приміщення, на власній площі при вулицях Монтґомері і Ґрін в Джерзі Ситі, Н.Дж., який має коштувати около 8 і пів мільйона долярів, на основі оцінки архітектів, які передбачають, що будова буде коштувати від 7 і пів до 8 і пів мільйона долярів. УНСоюз буде занимати три перші поверхи цього будинку, 12 поверхів будуть винаймлені. Досі маємо вже договорення на винайм з боку First Jersey National Bank на три поверхи по ціні до 8.00 долярів за квадратову стопу. Маємо листи від 2-ох інших рефлектантів на винаєм 3-х дальших поверхів. Інші рефлектанти є заінтересовані у винаймі двох дальших поверхів, так що під цю пору маємо вигляди на зайняття 11 поверхів. Ще залишаються до винайму 4 поверхи. Один поверх має 17,000 квадратових стіп площі до винайму. Дванадцять поверхів, що їх маємо намір винаймати, будуть мати в цілому 204,000 квадратових стіп. Проєктуємо винаймати приміщення по пересічно 7.00 дол. за квадратову стопу так, що загально чинш повинен приносити 1,428,000 долярів. Теперішні чинші в Ню Йорку Йорку за подібні приміщення в World Trade Center на Мангеттені, зараз за рікою Гадсон, ваґаються між 12 до 15 дол. за квадр. стопу. Минулого року підскочили чинші навіть до 20 дол. за кв. стопу. Тому уважаємо, що наші обчислення чиншу є помірковані. До видатків треба включити також податки від недвижимостей у висоті 214,200 дол., що становлять 15% проєктованого доходу з чиншів. Ці 15% податок від чиншів є договорені з містом Джерзі Сити на протяг 15 літ. Кошти операційні є оцінені на 300,000 дол., так що очікуємо 10% приходу від інвестиції 8,500,000 дол. На підставі цих чисел загальний прихід буде 1,428,000 дол., а видатки включно із відсотками виноситимуть 1,364,000 дол., залишаючи чистий зиск в сумі 64000 дол. річно.

Власником будинку буде корпорація під назвою Ukrainian National Urban Renewal Corporation (Non-Profit), яка є допоміжною Союзовою організацією. Вона є так зорганізована, що відповідає вимогам, потрібним для заключення окремої умови щодо податків від недвижимостей з Джерзі Ситі. Корпорація обмежує себе щодо суми зисків, які може робити. Все, що було б понад 1½% зиску на наших інвестиціях, потягало б за собою обов'язок плачення додаткового податку від недвижимостей на руки міста Джерзі Ситі.

Ми плянуємо заінвестувати близько 4,000.000 долярів зі союзових фондів в цю будову. Решту треба буде позичити. Маємо умову з президентом Українського Щаднично-Позичкового Товариства у Філядельфії д-ром Володимиром Ґаланом на позичку у висоті 4,000,000 дол., при чому висота відсотків, які платитимемо за цю позику, має бути все на один процент нижча від ринкової.

Ми віримо, що цей будинок є потрібний для нас і для нашого осідку і для інвестиції, тому ми рекомендуємо прийняти цей проєкт та інвестицію наших фондів так, як я оці подав.

В дискусії дел. Роман Чучкевич (346) зазначив, що пропозиція Екзекутивного Комітету є гарна, але заанґажування фондів в будову не повинно кривдити інші союзові громади, як Клівленд, Чикаґо. Від листопада 1970 року УНС вже не буде уділювати морґеджів, бо фонди будуть потрібні на будову. Вимагає привернення права членів до отримування морґеджових позичок.

Дел. Василь Палідвор (204): Пригадує ще раз про резолюцію попередньої Конвенції, що дім УНСоюзу має бути побудований в Ню Йорку. Тепер супроти іншого пляну, Конвенція повинна зреасумувати ухвалу про будову дому в Ню Йорку. Тому просить головного предсідника поставити внесення попереднє рішення скасувати та схвалити знову резолюцію щодо Джерзі Сити.

Дел. Андрій Малян (5): Будівля це гарний проєкт для нашої організації, яка буде мати для себе три окремі поверхи, а решту буде винаймати чужим. Чи є також передбачена в тому будинку окрема заля на збори, такі як приміром ця конвенційна заля?

Предсідник Флис: Директори Корпорації, що займаються новою будівлею, розглянуть цю справу, між іншим, чи для конвенцій знайдеться там місце. Далі пригадую, що головний предсідник просить прийняти до відома його звідомлення, в якому з'ясував справу будови, правну конструкцію корпорації цього будинку, адміністраційні видатки, зв'язані з ним та прихід з винайму приміщень на бюра. Дел. Палідвор вимагає від Конвенції, щоб акція, що її розпочав Екзекутивний Комітет відносно будови дому на терені Джерзі Сити, була затверджена. Хочу ствердити, що з моментом, коли затвердимо теперішню дію Екзекутиви, ми автоматично уневажнюємо чи відкидаємо резолюцію, яка була прийнята в Клівленді на Конвенції 1958-го року.

В голосуванні делеґати без дальшої дискусії прийняли звіт головного предсідника Й. Лисогора у справі нової будівлі УНСоюзу і висловили згоду на його затвердження більшістю голосів.

Справа передплатників „Свободи"

Головний предсідник Й. Лисогір поінформував, що число передплатників „Свободи" під цю пору виносить 11,000 і постійно зменшується. Це нездорова ситуація для УНС, бо його діяльність і розвиток базується на інформації, що її популяризується через цей орган. Просить делеґатів, щоб Конвенція уповажнила Екзекутивний Комітет прослідкувати справу передплати „Свободи" з боку союзового членства кожного року. Важливе, щоб наші члени отримували „Свободу" і „Віклі', щоб знали, що дістьі тоді вони скоріше і краще виконують потрібну акцію. Якщо виявиться що кількість читачів „Свободи", що платять пренумерату, буде далі спадати, тоді Екзекутива буде мати право розсилати „Свободу", „Віклі" і „Веселку для наших членів безплатно.

Це внесення гол. предсідника Й. Лисогора, підтримане д-ром О. Соколишином і ін. зі залі, без дальшої дискусії було прийняте одноголосно.

Предсідник Конвенції Флис проголосив, що резолюції і рекомендації будуть відчитувані, але якщо делеґат, який передав резолюцію чи рекомендацію не буде приявний на залі нарад, тоді не буде над ними ані застанови, ані голосування. Резолюції, згл. рекомендації по-українськи відчитував Павло Дорожинський, по-англійськи Мілдред Мілянович. Було переданих 42 тексти різних побажань і резолюцій.

Внесення делеґатів зі залі

Д-р О. Соколишин (204) ставить внесення, щоб передати всі писані резолюції Головному Екзекутивному Комітетові, який вирішить, чи вони можуть бути виконані згідно із статутом УНСоюзу, бо тепер немає часу під час Конвенції рішати про всі резолюції чи рекомендації, які є передані до президії.

І. Кришталович (222): уважає, що програма Конвенції була прийнята і досі не змінена й треба її продовжувати.

Предсідник Дорожинський: Ми мусимо переголосувати внесення дел. Соколишина.

Дел. Михайло Нич (397): Деякі речі не можна поладити через Екзекутиву з огляду на статут, наприклад резолюцію, внесену ним самим щодо виплати дивіденд, тому апелює до цієї Конвенції, щоб її прийняла.

Дел. М. Плавюк (458): внесення на закриття дискусії.

Антін Драган, редактор „Свободи" виясняє, що резолюції були засадничо прийняті, а Екзекутивний Комітет має рішити про їхну леґальність у відношенні до статуту та зладити їхній докладний зміст перед опублікуванням.

Д-р Соколишин відкликав своє внесення, тому наради продовжуються за схваленою програмою.

Рекомендації предложені делеґатами:

14. РЕКОМЕНДАЦІЇ І РЕЗОЛЮЦІЇ

Запропоновані делеґатами на письмі зі залі:

1. Пропозиція мґра Олександра Луцького (Відд. 153) й інших делеґатів:

„Контрольна Комісія поставила своє заключне внесення, щоб поширити існуючу Культурну Комісію після вимог нового часу під кличем „Лицем до молоді". Дискусія під час 27-ої Конвенції вповні підтвердила таку потребу. Тому 27-ма Конвенція УНСоюзу виносить таку ухвалу: 27-ма Конвенція УНС уважає за конечне а) поширити Культурну Комісію членами українських молодечих і спортових організацій. Тому доручає Екзекутивному Комітетові доповнити Комісію такими членами молодечих організацій, а головно Пласту, який між іншим, своїми Пластовими Відділами, причиняється до розвитку УНС, а також б) покликати окремого референта молоді в Екзекутиві в цілі сприяння і помочі УНС у виховній праці молодечих організацій. Цей проєкт ухвали делеґата 153-го Відділу Олександра Луцького піддержали делеґати Відділів 216, 174, 434, 328, 458, 450, 484, 130, 222. Після тексту резолюції слідують підписи внескодавців.

2. Д-р Михайло Снігурович (414) і 31 інший делеґат пропонують схвалити наступну резолюцію:

„27-ма Конвенція Українського Народного Союзу, доцінюючи вагу спортового виховання молоді, зокрема спортово-виховну ролю, яку відіграє український організований спорт під керівництвом Української Спортової Централі Америки і Канади та її Делеґатур, якими являються: Союз Українсько-Американських Спортових Товариств-Схід, Союз Українсько-Американських Товариств-Північ і Делеґатура Канади, доручає Екзекутиві УНС поширити Спортовий Комітет, який уже існує при Екзекутиві УНС спортовими діячами Української Спортової Централі та її Делеґатур та спортовими референтами молодечих організацій, які є членами УНС, на рівних правах із діючими уже членами Спортового Комітету при Екзекутиві УНС".

3. Резолюції, запропоновані Стефанією Букшованою (340):

„27-ма Конвенція УНС визнає велику вагу Окружних Комітетів і доручає вибраним органам присвятити всю потрібну увагу для їхньої розбудови і зміцнення. Конвенція доручає Головному Урядові присвятити всю енерґію і потрібні матеріяльні засоби для того, щоб Окружні Комітети могли перебрати на себе велику частину тягару праці і відповідальности. Конвенція стверджує, що без сильних Окружних Комітетів УНСоюз буде мати проблеми в терені. б) Доцінюючи вагу і постійну потребу суспільної опіки Конвенція доручає новообраному Екзекутивному Комітетові покликати до життя у своїй Головній Канцелярії Відділ Суспільної Опіки. Завданням цього Відділу буде організувати, координувати суспільно-допомогову діяльність серед нашого членства і допомагати іншим допомоговим організаціям в їх поширенні серед громадянства."

4. Рекомендація, запропонована Атанасом Кобрином (127):

а) „Статут повинен бути надрукований на окремих картках, які були б зложені у відповідній книжці (байндер), щоб можна було зміняти окремі сторінки в разі зміни статуту, а щоб не потрібно було передруковувати за кожний раз цілий статут. б) Статут повинен бути надрукований в двох мовах".

5. Рекомендація, заподана о. Михайлом Блаженком (412-476):

„Пропоную, щоб Михайла Боровського, делеґата 427 Відділу і довголітнього касира Ніяґарської Округи, який сам із родиною має життьове забезпечення в УНС на загальну суму $126,500, Головна Екзекутива відзначила спеціяльною нагородою — медалею, а якщо ні, то принаймні дати йому признання". Прийнято оплесками.

6. Рекомендація, заподана Олександром Разумовим (100):

„Беручи до уваги, що англійський текст статуту затверджують стейтові забезпеченеві власті, належить подбати, щоб переклад на українську мову був точний, правильний та не вносив ніяких сумнівів."

7. Юрій Дзява (473) пропонує:

„Поробити негайні заходи для утворення Канцелярії УНСоюзу в Канаді, найкраще в Торонто, та забезпечити пост директора цієї Канцелярії для координації праці, який відповідав би перед Головним Урядом."

8. Михайло Нич (397) і підписані делеґати 375, 174 Відділів пропонують схвалити резолюції:

а) „Дивіденди нараховувати всім членам УНС за станом їх активности з днем 31-го грудня того року, який попереджує розподіл дивіденд, а не за станом того року з днем 31-го травня, як це дістьcя тепер, коли висилається дивідендові чеки. б) Встановити стипендії для нашої студіюючої молоді в квоті $10,000 — це буде реальний крок для приєднання молоді до УНСоюзу. в) В дитячих таборах на Союзівці призначати кожного року 30 безплатних побутів для сиріт і тих дітей, які походять з бідних родин і батьки яких були або є членами УНС. г) Схвалити забезпечення від грабунку або крадежі для секретарів Відділів УНС, які збирають членські вкладки".

9. Стефанія Кочій (472) рекомендує схвалити наступне:

„Члени Відділу 472 просять Уряд УНС піддержувати матеріяльно щорічними субсидіями Фонд Катедри Українознавства при Гарвардському Університеті".

10. Інж. Анатолій Дорошенко (114) ставить таку резолюцію:

„27-ма Конвенція УНС зобов'язує нововибрану Головну Екзекутиву УНС виконати рекомендацію попередньої 26-ої Конвенції УНС щодо придбання Союзівки для членства УНС Середнього Заходу".

11. Роман Б. Припхан (399) рекомендує:

а) „Розвинути родинні грамоти (не 4 особи, але й більше. б) Запровадити морґеджове забезпеченя. в) Запровадити грамоти на високі суми для лікарів, купців і т.д. г) Повідомляти секретарів про суспендованих членів. ґ) Від суспендованих членів приймати на старих базах плачення, а не на місячних. д) Заосмотрити секретарів рухомими картотеками. е) Переводити плачення за „Свободу" і фонди по виплаті першої грамоти на додаткову безпосередньо, а не з місячною перервою. є) Нагородити д-ра Падоха золотою медалею."

12. Степан Женецький (8) пропонує схвалити резолюції:

а) „Започаткувати чи властиво відновити у Видавництві „Свобода" видавання творів українського красного письменства — бодай одну книжку в році. б) Видавати літературно-мистецький додаток в „Свободі" один раз в місяць. в) Визначити дві стипендії для тих українських студентів, що студіюють журналістику та бажають посвятитися служити своїм пером українській справі українською мовою."

13. Остап Зинюк (15) пропонує схвалити:

„Припоручити Головному Урядові виготовити коротко-термінові грамоти для дітей шкіл українознавства на час шкільного року, не на груповій, а на індивідуальній базі.

14. Іван Хомко (42) вносить схвалити:

„Придбати доми для старших віком членів і там їх утримувати та тих членів, які вже є на емеритурі, а ще є здібні до праці, затруднити при обслузі нового будинку УНСоюзу".

15. Проєкт резолюцій, внесений Петром Рогатинським (75):

„Організаційні справи: а) Розбудувати організаційний Відділ, прийнявши 5-10 організаторів, молодих асекураційних спеціялістів, що знають зміст і техніку організаційної роботи і знають психіку сучасної молоді. Це буде інвестиція в людей, що принесе матеріяльні і моральні користі для УНС. б) Змодернізувати забезпеченеву ділянку, впровадивши низку нових родів забезпечення, відповідно до сучасного ринку. в) Збільшити допомогу і стипендії для студентів, що вчаться забезпеченевого діла, зобов'язавши їх віддати ці стипендії у формі праці в УНС в характері організаторів.

Редакційно-видавничі справи: а) Редакційний рівень „Свободи", так змістом як і формою, не відповідає вимогам, які ставить суспільно-культурне життя української спільноти в ЗСА і Канаді. Спосіб подачі матеріялу дещо застарілий, а це відштовхує молодь від газети. Газета присвячує мало уваги проблематиці, якою живе і цікавиться українська спільнота. б) В „Свободі" приділялося мало уваги подіям, що відбуваються в Україні, недостатньо використовувались публікації з чужинецької преси про розвоєві тенденції в СССР, національну боротьбу в Україні і діяльність українських політичних чинників на чужині. в) В насвітленні суспільно-політичного життя української спільноти в ЗСА та інших країнах поселення, хроніка одного міста, не завжди об'октивна, займає багато місця, а на інші справи його не стає. г) Літературно-культурна сторінка „Свободи" іноді оформлюється з випадково дібраного матеріялу, не завжди належного рівня. ґ) Вміщуючи повідомлення з різних політичних відправ, газета не подає свого становища і в читачів родиться враження, що звідомлення віддзеркалює думку редакції, як це було з дописом „Віддати до архіву останню мету" (ч. 54). д) Подбати, щоб щоденник і тижневик доходили до найширших кругів нашої спільноти. Поширити об'єм газети, піднести її рівень, дати її членам за низькою оплатою, щоб ця газета була не тільки лучником між УНС і членством, але й виразником української громадсько-політичної думки поза межами України".

16. Спільна резолюція, яку підписали делеґати: Роман Голіят (19), Михайло Хомин (32), Василь Вишиваний (361) і Роман Крупка (361):

„Ми, делеґати 27-ої Конвенції вищезгаданих Відділів, домагаємося, що головні радні не могли виконувати рівночасно дві функції, а саме бути головними радними УНСоюзу і головними організаторами УНС".

Д-р Я. Падох звернувся до делеґатів з проханням, щоб сьогодні цієї пропозиції не схвалювати, бо організаційний Відділ є в стадії принимання кваліфікованих організаторів, які будуть продовжувати організаційну працю. Але якщо ми виелімінуємо тепер двох чи трьох кваліфікованих організаторів, яких наділено почесним урядом головних радних, то ми перешкодимо ростові УНС в самім його зародку. Ці люди вже завтра зачнуть працю у терені і будуть посилати нам аплікації нових членів. Запропонована ухвала тим більше є небезпечною, що ми в цьому році сподіємося втратити понад 5.000 членів, яких буде дуже трудно заступити новими. А апелюю до внескодавців цього внесення, головно до панів д-ра В. Вишиваного і Р. Крупки, які самі в цьому році придбали для свого Відділу понад 100 нових членів, не піддержувати цієї рекомендації для добра УНС.

Роман Голіят (19): „Делеґати трьох Відділів пропонують цю рекомендацію тому, що в гру входять платні працівники. Ми не відкличемо своєї резолюції і ми хочемо, щоб дати її під голосування".

Гол. предсідник Й. Лисогір: „Навіть, якщо б ви хотіли, ви не можете цього змінити. Головні радні вже є вибрані. Але ця ваша рекомендація може бути пропонована на слідуючій Конвенції".

Михайло Хомин (32) — заявляє, що він не розуміє, як головний радний може бути організатором з тих причин: а) якщо усі радні стануть організаторами, вони можуть на Річних Нарадах ухвалити собі річну платню у висоті $25,000; б) вони вмішуються забагато до справ Округ; в) вони вибирають самі голову Округи, не повідомляючи про те попереднього голову Округи.

Інж. Віталій Галич (21): „Ми чули, що сказав д-р Падох і ми чули слова делеґатів, які внесли цю рекомендацію. Я думаю, що це вже досить. Я пропоную замкнути дискусію на цю тему". Внесок п. Галича підтримано зі залі і прийнято більшістю голосів.

Предсідник Конвенції п. Павло Дорожинський повторив внесення і додав, що воно не змінює статуту. Цю резолюцію можна дати під голосування.

Іван Флис вияснив внесення англійською мовою кажучи, що воно є на те, щоб примусити Головний Екзекутивний Комітет не затруднювати членів Головної Ради УНС, як професійних організаторів.

Після того Іван Флис заявив, що мусить опустити Конвенцію, вияснюючи, що він був певний, що буде вечірня сесія в п'ятницю і що початок сесії в суботу буде не пізніше, як 9 чи 10 год. рано. Він поробив заходи і його літак відлітає до Ню Йорку о год. 12:15. Звертаючись до новообраних членів Головного Уряду, він склав їм ґратуляції і бажання успіху в їхній праці в біжучій каденції. Також щиро подякував членам Президії Конвенції, а саме панам Дужому, Дорожинському, Ничаєві та п-і Мілянович за їхню гармонійну співпрацю в часі Конвенції, як також усім делеґатам за допомогу в провадженні Конвенції та побажав їм щасливого повороту домів. Оплесками попрощали присутні п. Флиса.

Предсідник Павло Дорожинський зарядив голосування над останньою резолюцією. Більшістю голосів відкинено резолюцію, щоб головні радні рівночасно не сповняли уряду платного організатора.

17. Рекомендації, внесені Володимиром Васюком (424):

а) Поширити цілі культурно-освітньої Комісії в науковому і соборно-організаційному напрямку та інформувати молодь наперед про заплановану роботу через пресу. б) З метою популяризації Українського Народного Союзу при більших Округах, де є школи українознавства, утворити дитячу пересувну бібліотеку під назвою „Шкільна дитяча бібліотека Українського Народного Союзу". в) Надсилати до більших шкіл українознавства безкоштовно один примірник „Веселки" та час до часу в ній призвячувати сторінку УНСоюзові. г) Організувати молодечі фестивалі союзової молоді. ґ) Зактивізувати працю всіх членів Управи по всіх Відділах.

В. Васюк додав, що по сьогоднішній день усю працю у Відділі виконує тільки секретар. Він звернувся до Головного Екзекутивного Комітету з вимогою, щоб цей склав так програму праці у Відділі, щоб нею охопити усіх членів Управи Відділу, що напевно дасть позитивні успіхи і причиниться до росту УНС. Тоді не тільки самі секретарі будуть нести відповідальність за долю УНС.

18. Резолюції, які подали д-р Іван Скальчук (430) і Андрій Забродський (156) відносно Патріярхату, передано Пресовій Комісії для їх влючення у загальні резолюції, які вона підготовляє.

19. Рекомендації, передані Романом Чучкевичем (346):

а) Усі резолюції, ухвалені Конвенцією, повинні бути розглянені й реалізовані на першому засіданні Головного Уряду. б) Конвенція доручає Екзекутиві УНС поставити, як першу справу, будову домів для старших віком членів УНСґ. в) Делеґати 27-ої Конвенції доручають новообраному Головному Урядові УНС виконати вповні постанову Головного Уряду з дня 20-го травня 1965 р. і резолюцію 26-ої Конвенції УНС в справі реорганізації Культурної Комісії з тим, що до неї мають увійти вибрані Конвенцією представники Молодечих Організацій. Комісія має право кооптувати дальших членів, потрібних до праці. г) УНСоюз повинен продовжувати свою активність в ділянці спорту. В тій цілі треба покликати і вибрати Конвенцією Комітет, який подбав би про відповідний плян і працю. ґ) Немає цілі творити більше „Союзівок", але відповідно поширити уже існуючу, де в майбутньому відбувалися б усі Конвенції, почавши від 28-ої, з тим, що по більших скупченнях повинні бути збудовані Союзові Доми,а також союзові центри для молоді й старших, що своєю структурою відповідали б потребам даної української громади. д) Негайно привернути право членів діставати морґеджові позички. Це не повинно бути зв'язане з будовою нового приміщення УНС. е) Створити стипендійний фонд, який давав би беззворотні або зворотні допомоги на студії українським студентам, що бажають вчитися і є членами УНСоюзу. Беззворотні допомоги повинні одержувати сироти або діти справді бідних родичів. При тому п. Р. Чучкевич вияснив становище відносно розбудови „Союзівки". Він уважає, що „Союзівку" треба так розбудувати, щоб можна там відбувати Конвенції і тоді гроші, які покриватимуть кошти конвенції, не будуть іти до чужих кишень.

Предсідник Конвенції п. Дорожинський вияснив, що другі дві пропозиції вже були переголосовані і що він відкриває дискусію над пропозицією відбування конвенцій на „Союзівці".

Володимир Квас (88): „Ми можемо відбувати Конвенцію на „Союзівці", але треба побудувати нову їдальню і 50 додаткових кімнат. Нова їдальня є все одно потрібна. А також конечним є охолоджування".

Рекомендації Р. Чучкевича передано до розглянення Головному Екзекутивному Комітетові.

20. Рекомендації, які заподав д-р І. Скальчук (430):

„Нав'язати контакт з українським фільмовим виробництвом КАНУКР з осідком в Оттаві та поробити всі заходи, щоб ще перед 28-ою Конвенцією, яка відбудеться у 80-річчя УНСоюзу, постав український мистецький фільм, який зображав би чітко 80-річну працю, діяльність та осяги Українського Народного Союзу".

Після того Петро Пуцило проголосив, що пам'яткові спінки для мужчин вони одержать тепер. Жінки повинні б одержати пам'яткові брошки, але з причини страйку вони не прийшли в час на Конвенцію. Він запевнив усіх пань, що ці брошки пішлеться їм на їхні домашні адреси.

Антін Драган, головний редактор „Свободи" відчитав резолюції, які приготовив Головний Екзекутивний Комітет УНСоюзу. Ці резолюції прийнято без дискусії на внесок делеґата В. Галича (21).

ПРИВІТАННЯ І ПОСТАНОВИ ЗАПРОПОНОВАНІ ГОЛОВНИМ ЕКЗЕКУТИВНИМ КОМІТЕТОМ І ОДНОГОЛОСНО СХВАЛЕНІ 27-ою КОНВЕНЦІЄЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Ми, повноправні делеґатки і делеґати 90.000 членів Українського Народного Союзу, найстаршої і найбільшої української братерсько-запомогової і суспільно-громадської установи у Новому Світі, зібрані на своїй 27-ій конвенції в місті Клівленді, стейту Огайо, схвалюємо такі привітання і постанови:

ПРИВІТАННЯ

1. Шлемо наше палке привітання і салют великому українському народові на рідній землі, нашим кість від кости і кров від крови братам і сестрам, які, не зважаю-

(Продовження на стор. 4-ій)

Дискусія над звідомленням та їх прийняття

(Продовження зі стор. 3-ої)

чи на жорстокі утиски і переслідування з боку окупаційної комуно-московської влади, високо держать прапор національної гідности та всіми доступними їм засобами продовжують героїчний змаг за свою волю і незалежність. Глибоко переживаючи та поділяючи з ними їхні смутки і радощі, ми запевняємо і прирікаємо всю тільки можливу нашу допомогу в їхніх змаганнях.

2. Таке ж палке привітання і салют шлемо всім українцям в діяспорі, закликаючи їх, щоб разом з нами докладали ще більше сил і зусиль для розбудови наших надбань в країнах нашого поселення та для допомоги рідному українському народові в його змаганнях.

3. Вітаємо наші центральні репрезентативні установи: Світовий Конгрес Вільних Українців, Український Конгресовий Комітет Америки та Комітет Українців Канади, схвалюємо основні напрямні їхньої діяльности та прирікаємо їм нашу повну і всебічну підтримку. Вітаємо нашу харитативну централю Злучений Українсько-Американський Допомоговий Комітет.

4. Вітаємо Ієрархії наших Помісної Української Католицької і Української Православної Церков та Проводи наших Євангельсько-Баптистських Церков і церковних згромаджень та закликаємо наше членство щиро і жертвенно підтримувати ці Церкви, нашу найбільшу не тільки морально-духову, але й національну остою поза межами України. Зокрема вітаємо Голову Помісної Католицької Церкви, довголітнього мученика-ісповідника за Віру і Нарід, Блаженнішого Верховного Архиєпископа і Кардинала Йосифа Сліпого, Первоієрарха Української Православної Церкви в ЗСА, Блаженнішого Іоана Теодоровича та Первоієрарха Української Греко-Православної Церкви в Канаді Блаженнішого Іларіона Огієнка.

5. Вітаємо всі наші братські Союзи та всі наші центральні установи і їхні Проводи в ЗСА і Канаді та закликаємо наших членів, які є членами інших установ, до прикладного виконування своїх членських обов'язків.

6. Зокрема вітаємо нашу молодь та її організації та закликаємо всі наші Відділи і наших членів оточувати цю нашу молодь і її організації окремою дбайливою опікою та давати їм усю моральну і матеріяльну допомогу, активно здійснюючи наше ювілейне гасло: „Лицем до молоді!".

ЗАГАЛЬНІ РЕЗОЛЮЦІЇ І ПОСТАНОВИ

У справі Патріярхату УКЦеркви

Тому, що патріярхальне завершення Помісної Української Католицької Церкви є в найкращому інтересі Вселенської Церкви та передбачене Декретом про Східні Церкви Ватиканського Собору Другого, і

Тому, що Помісна Українська Католицька Церква заслужила собі на таки вивищення своїм ісповідництвом та гекатомбами жертв своїх ієрархів, священиків і вірних, і

Тому, що таке патріярхальне завершення структури Помісної УКЦеркви є однодушним прагненням усіх Владик і вірних цієї Церкви і їхніх церковних і мирянських установ та організацій,

Отже тому ми, 27-ма Конвенція УНСоюзу, однодушно і беззастережно піддержуємо ці прагнення та закликаємо всіх своїх членів католицького віровизнання до активної участі в усіх актах і акціях, спрямованих на досягнення цієї великої мети.

У справі об'єднання Українських Православних Церков

Тому, що вже від багатьох років Українська Православна Церква та її Ієрархи, священики і вірні змагають до організаційного завершення цієї Церкви в одній Українській Автокефальній Православній Церкві, і

Тому, що таке завершення є в найкращому інтересі цієї Церкви та українського народу,

Отже тому 27-ма Конвенція УНСоюзу гаряче підтримує ці прагнення і закликає всіх своїх членів православного віровизнання приєднатись до кожної акції своїх Владик у змаганні до досягнення цієї мети.

У справі катедр українських студій

Тому, що українські студії на американських і канадійських університетах мають рішальне значення і вартість для поширення і перемоги української правди, і

Тому, що встановлення першої катедри таких студій в Гарвардському університеті треба вважати історичним досягненням у змаганні за цю правду,

Отже тому 27-ма Конвенція УНСоюзу постановляє і закликає все своє членство всіми своїми силами і засобами піддержати: а) акцію для встановлення ще двох дальших катедр та Інституту цих студій в Гарвардському університеті, і б) кожну акцію на встановлення подібних катедр та інститутів українських студій в інших високих школах Америки і Канади.

У справі Інституту АЕУ

Тому, що виданий старанням і коштом УНСоюзу перший том Англомовної Енциклопедії Українознавства загально признано, як найбільше видавничо-культурне досягнення українців в англомовному світі, і

Тому, що саме завершується друк другого тому цієї Енциклопедії, і

Тому, що існує велика потреба продовжувати і постійно доповнювати ці видання,

Отже тому 27-ма Конвенція рішає та доручує новообраним керівним органам УНСоюзу встановити і забезпечити необхідними працівниками і засобами Інститут Англомовної Енциклопедії Українознавства, як постійну установу, що організувала б і продовжувала започатковану працю.

У справі Культурної Фундації УНС

Тому, що духово-культурний розвиток належав завжди до головних цілей УНСоюзу, і

Тому, що такий розвиток має тепер збільшену увагу урядів і народів Америки і Канади, як і

Тому, що розвиток української культури є в найкращому інтересі наших членів та нашої громади,

Отже тому 27-ма Конвенція. УНСоюзу доручує та уповноважнює новообраний Головний Уряд розглянути можливості та, якщо такі можливості будуть, створити Культурну Фундацію УНС, з якої були б призначувані щорічні нагороди за найкращі досягнення в поодиноких ділянках української культурної творчости.

У справі поборювання наркоманії

Тому, що наркоманія і зловживання ліками загрозливо поширюються в ЗСА і Канаді, і

Тому, що жертвою цієї пошести падають також українські юнаки і юначки,

Отже тому 27-ма Конвенція з признанням відзначує започатковане вже УНСоюзом публікацією брошури д-ра Михайла Данилюка поборювання цієї загрози, та доручає своїм нововибраним керівним органам це поборювання продовжувати і розгортати.

21. Рекомендації, які подав Михайло Задерецький (334):

„Звіти головних урядовців повинні одержати делеґати не пізніше як 15-го квітня конвенційного року; ці звіти повинні бути виготовлені українською й англійською мовами."

22. Рекомендації, які подала Ольга Бик (364):

„Пропонуємо, щоб в пошані до піонерів побудувати чи купити дім для реконвалесцентів, в якому могли б провести в українському окруженні останні роки свого життя члени, які не є важко хворими та які не мають близької рідні чи є незаможними".

23. Рекомендація, яку подав В. Рефт (120):

„Зарядити злуку всіх малих Відділів, щоб не було Відділу, який нараховував би менше, як 200 членів."

24. Рекомендації, які подала головна радна д-р Анна Чопик (307):

а) Змодернізувати культурні курси, додаючи до їхнього учительського складу учителів, народжених в Америці, які могли б зайнятися учнями, які не володіють українською мовою. б) Студентам на культурних курсах дати змогу виборних предметів".

25. Рекомендація, яку подав Іван Антошак (161):

„Я пропоную, щоб дати до банку $500,000 на цілі Стипендійного Фонду. Після чотирьох років проценти з тих грошей уживати на давання стипендій".

26. Рекомендація, яку подав Мирон Карбівник (83):

„УНСоюз повинен давати річно 35 стипендій по 200 дол. кожна для потребуючих студентів. Студент мусить бути членом УНСоюзу. Не робити селекції щодо студій при уділенні стипендій".

Всі ці внесення на схвалення резолюцій чи рекомендацій були поодиноко піддані під голосування і схвалені більшістю голосів делеґатів, що ствердила офіційно президія Конвенції.

15. РІЗНІ СПРАВИ

Предсідник М. Дужий: Програма нашої Конвенції вичерпана за вийнятком однієї точки програми ч. 15: Різні справи.

Мирослав Кальба (225): Звертає увагу на одну молоду людину-гостя, який буває на наших Конвенціях, хоч з причини інвалідности мусить бути у візку. Він перший раз побував на союзовій Конвенції 20 років тому у Вашинґтоні, Д.К. Він є мешканцем Лос Анджелесу в Каліфорнії. Це є п. Євген Сильчак, батько якого є секретарем і делеґатом 267-го Відділу. Це винятковий наш гість, є тісно зв'язаний з УНСоюзом. Тому пропонуй відзначити його 20-річною відзнакою УНС. Цю пропозицію прийняли делеґати оплесками.

Олена Олек (22): Пропонує, щоб делеґатам не виплачувати на наступній Конвенції їх належностей аж при кінці, бо інакше мусимо говорити до порожньої залі.

Іван Геврик: Ми вшанували наших головних урядовців, які відходять на, так сказати б, заслужений відпочинок. Минулого тижня ми похоронили нашого колишнього головного контролера сл. п. Володимира Коссара. Для вшанування і його пам'яті пропоную зложити квоту 100 долярів на Український Культурний Центр, якого він був основником. Внесення було прийняте і передане до виконання Екзекутиві.

Іван Пригода (361), касир і відомий організатор Відділу ч. 361 „Дністер" у Ню Йорку, який є першуном між усіми Відділами в УНС, висловив огірчення з приводу перебігу і висліду Конвенції. Є розчарований, бо Конвенція не шанує своїх працівників. Його Відділ зорганізував масу членів, проте ні один член не був вибраний до Головного Уряду, а він же один з кількох найчисленніших Відділів в ЗСА.

Заступник голови Конвенції Павло Дорожинський поставив внесення на закриття Конвенції.

Головний предсідник Й. Лисогір на закінчення Конвенції уважає, що вона перейшла з повним успіхом. Дякує передусім усім секретарям та організаторам, зокрема тим, які не здобули нагород, бо не добули мінімум 10-ох членів. Дякує їм, бо вони також працювали і додали до нашого членства стільки, скільки могли. Тут сказано багато про те, що слід нам робити для добра УНСоюзу, нашого членства і нашого народу. Прошу бути певним, що те постарається виконати Екзекутива, беручи під увагу всі Ваші суґестії. Бажаю Вам щасливої і приємної дороги домів. І не забувайте, що без Вашої помочі, співпраці, діяльности Відділів, ми не зможемо виповнювати наших завдань, накреслених нашим статутом. Ще раз дякую Вам всім і хай Бог дасть Вам здоров'я і щастя!"

Закінчуючи Конвенцію, заступник предсідника Конвенції М. Дужий подякував головному предсідникові за його побажання і запросив одного із делеґатів-священиків до переведення молитви. Молитву відмовив голова Виборчої Комісії о. Богдан Смик, після чого всі делеґати відспівали український національний гимн.

На цьому й закінчилася 27-ма Конвенція УНСоюзу о годині 11:45 перед полуднем.

ВОЛОДИМИР НИЧАП

Секретар Конвенції

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ 1971 РОКУ

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ У ГРУДНІ 1971 РОКУ

Ч. В.	Організатор	Придбано у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1971 р.
8	В. Мандзій	1	$ 1,000		
	Д. Возняк	1	1,000		18
13	П. Шевчук	3	3,000		19
14	М. Отрок	3	2,000		19
16	М. Москаль	4	4,000		11
20	Р. Куропась	4	8,000		33
25	Квітка Стецюк	9	11,000		41
36	Марія Ковальчук	2	2,500		7
39	І. Пиндус	2	1,500		12
41	М. Степаник	1	1,000		1
42	П. Головачук	1	3,000		35
43	В. Сиваник	2	1,500		2
45	М. Сенек	3	4,000		5
47	Анна Гарас	6	20,000	2 АДД	29
48	С. Івасечко	1	10,000	Т – 10	6
49	С. Вовк	1	2,000		6
50	Людмила Кичун	2	6,000	1 АДД	7
52	Д. Хрупалик	3	1,500		3
56	П. Когут	1	1,000		18
58	І. Яковенко	1	2,000		1
59	М. Галькевич	4	4,000		
	Т. Сливінський	2	2,000		13
63	М. Турко	2	2,500		28
70	М. Жук	3	7,000		10
75	Є. Репета	2	10,000	1 АДД	17
78	І. Петрунцьо	1	1,000		27
83	А. Кушнір	4	14,000		
	С. Гавриш	8	53,000	5 АДД	
	М. Суршко	1	3,000		41
86	І. Серант	1	1,000		3
95	Францес Воґель	1	5,000		
	С. Гавриш	1	5,000	1 АДД	4
96	М. Драпала	8	7,000		15
101	І. Ґулич	8	14,000		37
105	И. Ракочий	1	1,000		
	М. Диміцький	2	2,000		5
106	А. Іванюк	7	22,000	4 АДД	
	М. Попель	3	3,000		
	В. Ничай	1	500		70
108	М. Коваль	1	1,000		1
110	М. Шумило	1	10,000		3
114	М. Ткачук	3	5,000		
	А. Дорошенко	2	2,000		19
115	П. Бабич	7	24,000	3 АДД	26
116	С. Шилькевич	4	11,000	1 АДД	10
119	Ольга Мамрич	1	1,000		1
120	В. Рефт	3	4,500		11
121	А. Гадз	1	2,000		4
122	М. Попович	2	1,000		4
123	І. Голик	1	500		5
125	М. Ольшанський	9	8,500		12
127	Марія Гаравус	2	2,000		24
131	А. Іванюк	1	1,000		
	Л. Боднар	2	2,000		
	Є. Репета	1	1,000		13
133	Я. Леськів	6	14,000	2 АДД	
	С. Гавриш	1	1,000		25
			5,000	АДД	10
137	М. Колодруб	1	1,000		5
142	М. Маркович	1	7,000		
146	Г. Корб'як	3	2,000		29
	Є. Репета	2	23,000	4 АДД	30
147	І. Ґуцайлюк	7	15,000	3 АДД	5
149	А. Кобрин	3	1,000		2
150	І. Тарнавський	1	5,000		18
153	Б. Гнатюк	5	1,000		15
156	М. Новак	1	10,000	2 АДД	21
158	В. Оріховський	2	1,500		35
161	А. Джула	1	13,000	1 АДД	18
170	Д. Дидик	8	4,000		17
171	Стела Раєн	2	1,000		
172	В. Осадчук	1	1,000		5
	С. Гавриш	1	2,000		10
173	П. Щерба	2	28,000	5 АДД	29
174	А. Слюсарчук	8	1,500		9
175	І. Смерека	2	2,000		1
178	П. Ковальчук	1	1,000		13
180	Ґеновефа Жеребняк	1	1,000		11
182	А. Гнатюк	1	5,000	АДД	32
183	В. Дідик	1	5,000		10
184	Б. Ластовецький	5	2,000		7
191	Р. Колодій	1	1,000		
194	Я. Падох	1	1,000		15
	Е. Манацький	1	17,500		35
204	В. Палідвор	6	1,000		
209	С. Матляґа	1	5,000	АДД	5
	С. Гавриш	1	1,000		3
211	Т. Соколовський	1	6,000		8
214	О. Твардовський	2	5,000		11
216	В. Одежинський	4	10,000		41
217	Т. Кубарич	1	5,000		18
220	І. Мелінишин	1	20500	3 АДД	73
221	Т. Шпікула	5	500		4
222	Я. Кришталович	1	1,000		2
224	О. Ірха	1	2,500		
233	В. Дейчаківський	3	1,000		33
	Ф. Сілецький	1	17,000		25
235	М. Бобер	8	1,000		4
236	М. Скерпон	1	2,000		12
238	П. Мороз	1	10,000		4
239	М. Ковальчук	1	28,000	1 АДД	
240	М. Кіґічак	9	10,000	2 АДД	105
	Є. Репета	2	15,000	3 АДД	4
241	С. Бардачевський	3	5,000	АДД	4
251	Є. Репета	1	1,000		12
257	П. Сильчак	1	1,000		12
266	В .Труфин	1	3,000		15
270	С. Островський	2	2,000		7
277	Е. Гомотюк	4	11,500	2 АДД	15
281	М. Волошин	8	12,000	1 АДД	13
283	Ю. Гаврушків	1	1,000		2
285	А. Скібіцький	6	5,000		
	В. Оріховський	9	9,000		36
287	О. Стецура	1	2,000		8
291	Є. Репета	2	10,000	2 АДД	7
292	П. Федик	2	1,500		35
293	Марія Душник	10	26,500	3 АДД	
	Ірена Ткачук	1	1,000		
	В. Оріховський	2	2,000		18
295	С. Мотрович	8	23,500	3 АДД	
	В. Пулк	1	1,000		33
305	М. Гентош	1	1,000		16
311	Катерина Федірко	1	1,000		1
316	В. Гавриляк	1	1,000		21
318	Теодора Демчук	1	5,000	АДД	
	С. Гавриш	1	1,000		2
320	І. Малко	9	54,000	1 АДД	53
323	М. Кальба	4	5,000		4
332	К. Мазепа	1	3,000		2
334	Стефанія Боганек	3	11,000		6
337	Е. Притула	5	5,500		24
340	С. Гавриш	3	3,000		
	В. Колюбінський	2	10,000	2 АДД	24
343	В. Оріховський	2	1,000		4
344	Олександра Яворська	13	20,000	1 АДД	40
345	М. Дербуш	2	2,000		11
346	Р. Чучкевич	10	28,000	3 АДД	36
349	М. Захарко	1	1,000		19
350	Т. Фінів	2	10,000		12
352	Я. Щербак	3	3,000		15
353	В. Оріховський	7	23,000	4 АДД	28
354	М. Кальба	11	9,000		13
355	М. Кальба	4	4,000		9
356	О. Продивус	1	1,000		15
361	В. Вишиваний	4	4,000		
	І. Пригода	2	2,000		
	Р. Крупка	1	500		
	І. Галичин	1	2,000		50
362	Ф. Петрик	1	1,500		14
364	В. Владика	1	1,000		
	В. Вреѕдун	3	6,500	1 АДД	14
367	В. Попович	16	15,500		40
368	В. Подубинський	1	1,000		2
371	Ю. Баранюк	2	2,000		
	Стефанія Стеців	1	1,000		26
372	О. Ярема	10	11,000		30
373	Люіза Кісер	1	3,000		1
374	В. Федорів	4	9,000		7
375	П. Тарнавський	3	4,000		24
378	С. Гавриш	2	2,000		2
379	М. Семків	4	3,000		69
385	Я. Казп'як	5	15,000	1 АДД	14
387	В. Олійник	3	11,000	2 АДД	24
397	М. Нич	4	6,000		32
399	М. Ольшанський	7	14,000	2 АДД	22
402	В. Дідюк	2	6,000		
	Я. Бурій	4	5,000		19
407	В. Шаран	3	5,000		31
408	В. Дідюк	3	11,000	1 АДД	14
417	П. Цибрівський	1	1,000		1
418	В. Дідюк	1	1,000		29
422	Б. Грицишин	1	1,000		20
424	Л. Івашина	2	2,000		5
429	Анна Перковська	1	1,000		1
430	І. Кігницький	15	25,000	3 АДД	38
432	Б. Зорич	1	1,000		
	Р. Вавров	1	1,000		57
436	П. Вербовецький	2	2,000		4
437	М. Малинівський	3	3,000		13
439	В. Зацерковний	2	7,000		11
441	Д. Заневич	4	20,000	3 АДД	18
443	В. Дідюк	2	6,000	1 АДД	10
444	Л. Вовк	4	8,000	1 АДД	24
445	І. Геврик	3	7,000	1 АДД	11
458	Д. Пиш	2	2,000		22
465	Текля Мороз	2	26,000	1 – 10 Т	9
469	К. Чорномаз	1	1,000		5
472	Стефанія Кочій	9	25,000	4 АДД	
	Є. Репета	1	5,000	АДД	21
474	Д. Данило	2	10,000	1 АДД	5
484	В. Запаранюк	4	8,000	1 АДД	27
485	М. Сидор-Чарториський	2	2,000		3
488	Д. Владимір	1	1,000		1
489	М. Шпитко	3	5,000		7
490	Олена Чорномаз	1	1,000		6
499	М. Ткачук	2	1,000		2

Ми вже задалеко відбилися від минулого року та його останнього місяця, щоб завертати до нього. Тому залишаємо нашим союзовим діячам до розважування надруковані тут числа й хоч пару словами, звернемося до Нового Року.

Пишемо його з великої літери, бо в'яжемо з ним великі надії й готуємо для здійснення цих надій, чималі цілорічні пляни. Нам жалко, що ми не могли в минулому році, подібно, як в роках попередніх на ще один, більший, чи менший, щабель піднести наш УНСоюз. Ми спинилися на нашій, вже майже віковій, дорозі і я глибоко вірю, що спинилися тільки на одну хвилину, що вже почали новий похід в успішне майбутнє.

Розпочинаймо наш новий труд в цім році в повній свідомості, що наша установа є дальше одним з найважніших вуглів нашої української хати в Америці, що без неї наше життя тут дуже зубожіло б, й що без постійного росту УНСоюзу, його членів, його засобів і його активности не може бути розвитку ні його, ні цілої нашої спільноти.

Від березня розпочинаємо нашу весняну, організаційну кампанію, метою якої є придбання нових 2,000 членів. Візьміть із запалом участь у цій акції та не дозвольте ні одному тижневі, не то місяцеві, пройти без вашого труду та вашої участи. Тільки спільними силами зможемо досягнути цю мету й знову повернути нашу установу на шляях безперервного розвитку.

Приєднайте до УНСоюзу всіх тих, які ще досі не користають із забезпечення на життя, що його по найнижчім кошті дає своїм членам наша установа й не дозвольте, щоб ще далі оминали наші національні установи наші ж таки земляки, й то нерідко такі, які грають, чи стараються грати визначнішу ролю в громадському житті.

А особливо приєднайте до нашої союзової громади нашу молодь, бо без наших старань вона не лише не по таборів, на його курси і його таборів на його курси і його спортові змагання, але й не потрапить взагалі до ніякої організованої громади і скоро, відчужившись від неї, порве з нею всі зв'язки.

З Новим Роком вступаємо в нове змагання за дальший ріст нашої заморської громади. Ріст УНСоюзу, її найстаршої і найбільшої організації, це найкраща запорука успіху. На повне винищування нашого народу на Україні нашою відповіддю повинно бути зміцнення наших установ поза її межами й поставлення їх на службу батьківщині. Не стійте осторонь від них, включіться в них зі своїми дітьми й внуками та запевніть цим збільшення нашої сили і поваги у вільному світі

Я. П.

БУДІВНИЧІ УНСОЮЗУ

	Організатор	Відділ	Членів
42	М. Ольшанський	399	23
43	П. Бабич	115	21
43	Д. Пиш	458	21
45	С. Мотрович	295	20
46	П. Шевчук	13	19
46	М. Захарко	349	19
46	В. Вишиваний	361	19
46	Ю. Баранюк	371	19
46	Б. Грицишин	422	19
46	Стефанія Кочій	472	19
52	А. Вовк	6	18
52	М. Бобечко	102	18
52	Марія Гаравус	127	18
52	Д. Дидик	170	18
56	М. Отрок	14	17
56	Я. Леськів	133	17
56	Стела Раєн	171	17
59	Д. Кошильовський	183	16
59	М. Гентош	305	16
59	В. Гавриляк	316	16
59	А. Копистянський	327	16
59	О. Хома	383	16
64	Б. Вовчик	35	15
64	П. Когут	56	15
64	Н. Драпала	96	15
64	Г. Корб'як	146	15
64	А. Саноцький	158	15
64	П. Залуга	183	15
64	В. Труфин	266	15
64	Є. Гомотюк	277	15
72	В. Верещинський	75	14
72	М. Мартиненко	245	14
72	Я. Карп'як	385	14
72	Д. Заневич	441	14
76	Ольга Марущак	82	13
76	О. Сидор	90	13
76	Ґеновефа Жеребняк	180	13
76	Я. Сенишин	192	13
76	С. Мелнишин	220	13
76	І. Пригода	361	13
76	В. Олійник	387	13
76	Р. Припхан	399	13
76	В. Шаран	407	13
76	І. Телюк	414	13
76	М. Малинівський	437	13
87	Анна Хомин	32	12
87	А. Кушнір	83	12
87	І. Ґулич	101	12
87	С. Мисак	104	12
87	П. Сильчак	257	12
87	М. Волошин	281	12
87	Т. Фінів	350	12
87	Я. Щербак	352	12
87	О. Продивус	356	12
87	Ф. Петрик	362	12
87	І. Даньківський	375	12
87	Софія Куца	440	12
99	А. Дорошенко	114	11
99	В. Рефт	120	11
99	А. Гнатюк	182	11
99	Б. Одежинський	216	11
99	П. Ліщак	230	11
99	В. Гуссар	289	11
99	Г. Кисіль	336	11
99	М. Дербуш	354	11
99	П. Тарнавський	375	11
99	П. Дяків	427	11
109	В. Мандзій	8	10
109	Олена Олек	22	10
109	І. Пиндус	39	10
109	В. Жмудь	57	10
109	М. Жук	70	10
109	С. Шилькевич	116	10
109	М. Глова	128	10
109	М. Колодруб	137	10
109	П. Щерба	173	10
109	Б. Ластовецький	184	10
109	Я. Падох	194	10
109	В. Козак	213	10
109	Марія Душник	293	10
122	Я. Бурій	402	10

Будівничі УНСоюзу: придбайте чимскоріше бодай десять членів, щоб стати будівничими, також на черговий рік!

ЗДОБУТКИ ЧЕМПІОНІВ ГРУДНЯ 1971 РОКУ

П. Ч.	Організатор	Відділ	Число чл.	Сума забезп.	
1	В. Оріховський	353	22	$ 29,000	6 АДД
2	С. Гавриш	83	20	67,000	7 АДД
3	М. Кальба	226	19	18,000	
4	В. Попович	367	16	15,000	
5	М. Ольшанський	339	16	22,000	2 АДД
6	І. Кнігницький	430	15	25,500	3 АДД
7	Александра Яворська	344	13	20,000	1 АДД
8	Є. Репета	292	11	43,000	7 АДД
9	Квітка Стецюк	25	10	11,000	
10	М. Кігічак	240	10	28,000	1 АДД
11	Марія Душник	293	10	26,500	3 АДД
12	І. Малко	320	10	54,000	1 АДД
13	Р. Чучкевич	346	10	28,000	3 АДД
14	О. Ярема	372	10	11,000	
15	Стефанія Кочій	472	10	25,000	4 АДД

353 В. Оріховський — 22 · 83 С. Гавриш — 20 · 226 М. Кальба — 19

367 В. Попович — 16 · 399 М. Ольшанський — 16 · 430 І. Кнігницький — 15 · 292 Є. Репета — 11

25 Квітка Стецюк — 10 · 240 М. Кігічак — 10 · 293 Марія Душник — 10 · 320 І. Малко — 10

346 Р. Чучкевич — 10 · 372 О. Ярема — 10 · 472 Стефанія Кочій — 10

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ ПО КІНЕЦЬ ГРУДНЯ 1971 РОКУ

П. Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбав чл. у грудні	Разом 1971 р.
1	Чикаґо, Ілл.	35	58	448
2	Філядельфія, Па.	37	69	413
3	Ню Йорк, Н. Й.	36	49	329
4	Клівленд, Огайо	19	49	325
5	Дітройт, Мич.	20	33	300
6	Торонто, Онт.	23	25	239
7	Перт Амбой, Н. Дж.	12	34	175
8	Рочестер, Н. Й.	8	40	173
8	Нюарк, Н. Дж.	22	26	161
9	Вінніпеґ, Ман.	22	7	160
10	Піттсбурґ, Па.	19	16	147
11	Ню Гейвен, Конн.	15	23	133
12	Балтимор, Мд.	9	14	127
13	Джерзі Ситі, Н. Дж.	11	33	125
14	Алентавн, Па.	12	19	100
15	Шамокін, Па.	20	3	85
16	Сиракюзи - Ютика, Н. Й.	14	9	78
17	Монтреаль, Квібек	9	6	62
18	Ніяґара, Онт.	9	2	57
19	Трой, Н. Й.	7	6	55
20	Янґстав, Огайо	10	8	52
21	Пассейк, Н. Дж.	6	2	51
22	Бофало, Н. Й.	10	5	41
23	Міннеаполіс, Мінн.	7	7	33
24	Бостон, Масс.	5	8	24
24	Вунсакет, Р. Ай.	7	5	21
25	Вилкс Бери, Па.	9	1	19
26	Скрентон, Па.	10	2	12
27	Дудлов, Масс.	5	3	8
29	Ст. Луіз, Мо.	7	1	5
31	Необ'єднані Відділи	27	24	98

Піяніст Роман Рудницький у чергових европейських концертах

Відомий молодий піяніст-віртуоз українського роду, Роман Рудницький, „артіст-ін-резіденс" Універститету Сінсінаті, Огайо, відлетів 13-го ц. м. до Европи, на свою вже сьому з черги европейську концертову туру. До кінця січня він концертуватиме у Греції, закінчуючи свої концерти виступом з Державною Фільгармонією в Атенах. Звідтіль він полетить через Відень до Варшави, де в перших трьох днях лютого він награватиме у варшавському виробництві платівок всім „трансцедентальних етюдів" Ліста, між ними й „Мазепу". Опісля він виступить у шости концертах з фільгармонійними оркестрами (Штентин, Данціґ, Люблин, Варшава) виконуючи концерти Сен - Саенс'а ч. 2 і 4, Бетговена ч. 5, Брамса ч.1 та Чайковського. У міжчасі він гратиме й сольові речиталі (м. і. в залі дому Шопена в Варшаві, в палаті кн. Острожського). Негайно після повороту з цієї тури, при кінці лютого, Роман Рудницький виступить, як соліст, у концертах хору „Кобзар" з нагоди 20-ліття цього то-ва, 4-го березня в Нюарку і 5-го березня у Філядельфії, виконуючи твори Ліста та, разом з хором та другим фортепіяном, який заступатиме оркестру, „Фантазію" Бетговена оп. 80.

Під час відсутности Романа Рудницького в університеті Сінсінаті, його заступатиме там його батько, проф. д-р Антін Рудницький, який одночасно провадитиме там докторальний семінар.

Чергова европейська концертова тура Романа Рудницького — восьма — у квітні ц. р. (Лондон, Париж, Швайцарія, Німеччина).

Н. Н.

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ГРУДНЯ 1971 РОКУ ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

КЛЮБ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ

П. Ч.	Організатор	Відділ	Число чл.	П. Ч.	Організатор	Відділ	Число чл.
1	В. Дідюк	407	207	21	А. Джула	161	32
2	С. Гавриш	83	165	21	М. Нич	397	32
3	В. Оріховський	353	115	23	М. Хоманчук	5	31
4	Є. Репета	292	101	24	Б. Дейчаківський	233	30
5	М. Кігічак	240	85	25	П. Головачук	42	29
6	Т. Шпікула	221	70	25	В. Палідвор	204	29
7	М. Семків	379	69	27	М. Турко	63	28
8	А. Іванюк	106	59	27	М. Фединишин	155	28
9	Б. Зорич	432	56	27	О. Ярема	372	28
10	І. Малко	320	53	30	А. Ціздин	55	27
11	Квітка Стецюк	25	42	30	І. Петрунцьо	78	27
11	В. Гіряк	341	42	30	Люба Васько	94	27
13	М. Ткачук	114	40	30	А. Скібіцький	285	27
13	М. Кальба	226	40	34	А. Слюсарчук	174	26
15	І. Кнігницький	430	38	34	В. Запаранюк	484	26
16	В. Попович	367	37	36	Р. Куропась	20	25
17	Р. Чучкевич	346	36	36	Анна Гарас	47	25
18	Олександра Яворська	344	35	36	І. Гуцайлюк	147	25
19	Т. Кубарич	217	34	39	М. Бобер	235	25
19	П. Федик	292	34	39	Е. Притула	337	25
				41	Л. Вовк	444	25

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ГРУДНЯ ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Число Відділу	Місцевість	Число членів
1	240	Клівленд, Огайо	105
2	221	Чикаґо, Ілл.	73
3	106	Чикаґо, Ілл.	70
4	379	Чикаґо, Ілл.	69
5	432	Торонто, Онт.	57
6	329	Балтимор, Мд.	53
7	361	Ню Йорк, Н. Й.	50
8	25	Джерзі Ситі, Н. Дж.	41
8	83	Філядельфія, Па.	41
8	217	Рочестер, Н. Й.	41
10	344	Бавнд Брук, Н. Дж.	40
10	367	Рочестер, Н. Й.	40
12	430	Філядельфія, Па.	38
13	101	Колчестер, Конн.	37
14	285	Рочестер, Н. Й.	36
14	346	Клівленд, Огайо	36
16	42	Пассейк, Н. Дж.	35
16	94	Гамтрамк, Мич.	35
16	161	Ембридж, Па.	35
16	204	Ню Йорк, Н. Й.	35
16	292	Дітройт, Мич.	35
21	20	Гамтрамк, Мич.	33
21	233	Лорейн, Огайо	33
21	295	Акрон, Огайо	33
24	183	Дітройт, Мич.	32
24	397	Філядельфія, Па.	32
26	5	Асторія, Н. Й.	31
26	407	Торонто, Онт.	31
28	147	Алентавн, Па.	30
28	372	Плейнфілд, Н. Дж.	30
30	47	Бетлегем, Па.	29
30	146	Дітройт, Мич.	29
30	174	Дітройт, Мич.	29
30	418	Торонто, Онт.	29
34	63	Форд Ситі, Па.	28
34	155	Перт Амбой, Н. Дж.	28
34	353	Ню Бронсвик, Н. Дж.	28
37	51	Чикаґо, Ілл.	27
37	55	Куртіс Бей, Мд	27
37	78	Майнерсвил, Па.	27
37	484	Ютика, Н. Й.	27
41	115	Кантон, Огайо	26
41	371	Нюарк, Н. Дж.	26
43	6	Гастінґс он Гудсон, Н. Й.	25
43	133	Нюарк, Н. Дж.	25
43	235	Россфорд, Огайо	25
46	127	Бофало, Н. Й.	24
46	337	Балтимор, Мд.	24
46	340	Нюарк, Н. Дж.	24
46	375	Філядельфія, Па.	24
46	387	Вилимантик, Конн.	24
46	444	Саскатун, Саск.	24
52	399	Чикаґо, Ілл.	22
52	458	Гамільтон, Онт.	22
52	508	Єловнайф, Ман.	22
55	71	Клівленд, Огайо	21
55	158	Бруклин, Н. Й.	21
55	226	Денвер, Кол.	21
55	316	Рочестер, Н. Й.	21
55	471	Монтреаль, Квіб.	21
55	472	Чикаґо, Ілл.	21
61	422	Філядельфія, Па.	20
62	13	Вотервліт, Н. Й.	19
62	14	Нюарк, Н. Дж.	19
62	114	Чикаґо, Ілл.	19
62	349	Менвіл, Н. Дж.	19
62	402	Етобікок, Онт.	19
67	8	Йонкерс, Н. Й.	18
67	56	Вілінґ, В. Вірдж.	18
67	102	Клівленд, Огайо	18
67	153	Філядельфія, Па.	18
67	170	Джерзі Ситі, Н. Дж.	18
67	220	Чикаґо, Ілл.	18
67	293	Бруклин, Н. Й.	18
67	327	Гемпстед, Н. Й.	18
67	441	Форт Вілієм, Онт.	18
76	75	Дітройт, Мич.	17
76	336	Клівленд, Огайо	17
78	35	Чикаґо, Ілл.	16
78	245	Трентон, Н. Дж.	16
78	305	Магони Ситі, Па.	16
78	383	Бріджпорт, Конн.	16
78	423	Чикаґо, Ілл.	16
78	491	Летбрідж, Альберта	16
84	32	Філядельфія, Па.	15
84	96	Піттсбурґ, Па.	15
84	156	Честер, Па.	15
84	194	Ню Йорк, Н. Й.	15
84	266	Амстердам, Н. Й.	15
84	277	Гартфорд, Конн.	15
84	352	Честер, Па.	15
84	356	Омага, Небр.	15
84	505	Канора, Саск.	15
93	82	Дітройт, Мич.	14
93	192	Геркімер, Н. Й.	14
93	341	Віндзор, Онт.	14
93	362	Брістоль, Па.	14
93	364	Клівленд, Огайо	14
93	385	Мінneаоліс, Мінн.	14
93	408	Торонто, Онт.	14
93	447	Томсон, Ман.	14
101	10	Філядельфія, Па.	13
101	59	Бріджпорт, Конн.	13
101	90	Централія, Па.	13
101	104	Перт Амбой, Н. Дж.	13
101	131	Чикаґо, Ілл.	13
101	180	Акрон, Огайо	13
101	281	Байон, Н. Дж.	13
101	354	Омага, Небраска	13
101	405	Свен Рівер, Ман.	13
101	414	Ню Гейвен, Конн.	13
111	39	Сиракюзи, Н. Й.	12
111	125	Чикаґо, Ілл.	12
111	230	Янґставн, Огайо	12
111	238	Бостон, Масс.	12
111	257	Лос Анджелес, Кал.	12
111	350	Стемфорд, Конн.	12
111	440	Торонто, Онт.	12
111	468	Ніяґара он Лейк, Онт.	12
119	16	Спрінґ Валей, Н. Й.	11
119	120	Аліквіппа, Па.	11
119	182	Кліфтон, Н. Дж.	11
119	216	Філядельфія, Па.	11
119	276	Ембридж, Па.	11
119	289	Рочестер, Н. Й.	11
119	345	Міннеаполіс, Мінн.	11
119	347	Мілвіл, Н. Дж.	11
119	427	Ст. Кетринс, Онт.	11
119	439	Судбури, Онт.	11
119	445	Вінніпеґ, Ман.	11
130	22	Чикаґо, Ілл.	10
130	57	Коговз, Н. Й.	10
130	70	Джерзі Ситі, Н. Дж.	10
130	116	Трентон, Н. Дж.	10
130	128	Кліфтон Гайтс, Па.	10
130	137	Вест Істон, Па.	10
130	173	Вілмінґтон, Дел.	10
130	184	Ню Йорк, Н. Й.	10
130	213	Байон, Н. Дж.	10
130	234	Елізабет, Н. Дж.	10
140	443	Руан, Квібек	10

„Міжнародний Фестиваль Танку" відзначить 35-ліття праці Вадима Сулими

(Ю. В.) В суботу, 19-го лютого, в залі УНДому в Джерзі Ситі відбудеться „Міжнародний Фестиваль Танку", який буде відзначене 35-ліття праці відомого хореографа і вчителя танку Вадима Сулими. Починаючи свою таночну кар'єру, Вадим Сулима навчався в Академічному Театрі Опери і Балету в Харкові, а потім закінчив з відзначенням Ленінґрадську Балетну Школу. Як балетмайстер і хореограф почав працювати Вадим Сулима в Балеті ім. Кірова і балеті Большого Театру, які виступали також в багатьох містах України. В часі Другої Світової Війни він виступав в Одесі, Букарешті і вкінці у Відні, де став балетмайстром Державної Віденської Опери. Кінець війни застав його в 33альцбурґу членом балетної групи, яка влаштовувала програми для „Рейнбов" дивізії американської армії.

Виеміґрувавши в 1947 році до Чіле, Вадим Сулима зорганізував у Сантяґо де Чіле групу Національного Балету, перебравши в ньому пост хореографа. Десять років пізніше опинився він у Франції в ролі балетмайстра в ансамблі „Grand Ballet de Marquis de Cuevas" а в 1959 році прибув до З'єднаних Стейтів Америки з групою „Балле Русс де Монте Карльо", як її головний режисер і хореограф. Тут Вадим Сулима включився до праці серед українців, та як досвідчений балетмайстер і визначний хореограф, найкраще представився публіці керуючи об'єднаними групами танцюристів в їх виступах на Світовій Виставці в Ню Йорку в 1965 році.

Простудіювавши танки багатьох народів у своїй мандрівці з України до ЗСА, Вадим Сулима став популярним вчителем і хореографом танків України, Білорусії, Росії, Узбекії, Молдавії, Польщі, Угорщини, Італії та інших країн світу. „Міжнародний Фестиваль Танку", в якому виступлять різні групи танцюристів, що їх навчає Вадим Сулима, буде свого роду оглядом його широкої хореографічної і вчительської праці в ділянці народних танків. Влаштовує цю програму УНДім у Джерзі Ситі, в якому Вадим Сулима навчає групу молоді українських танків.

День Українського Народного Союзу в Маямі

30-го січня 1972 р., у неділю зібралось в Клюбі коло дві сотні людей - членів УНС та гостей з півночі Америки й Канади.

Союзовий День розпочали панахидами в обох церквах: українській православній і українській католицькій за померлих членів нашого 368-го Відділу УНС. О 5-ій год. по пол. відбувся бенкет, який започаткував о. М. Горошко — парох української православної церкви, — молитвою „Отче Наш" та першою стрічкою коляди „Бог Предвічний".

Голова п. С. Ковальчук виголосив реферат про історію УНС від початків 1894-го р., згадавши основоположника та ініціятора цієї організації о. Грушку та поінформував про велику й корисну працю, УНС для нашого народу на полі організаційнім і науковоосвітнім.

Про великі заслуги УНС для нашого народу говорив о. М. Горошко, парох української православної церкви в Маямі та о. шамбелян Ричкун, парох української католицької церкви, який сказав, що УНС збирається будувати старечий дім у Маямі для старших віком членів УНС, що зібрані привітали оплесками.

Член основник і довголітній голова Відділу 368 УНС у Маямі, а від смерти бл. п. Ст. Маїка секретар Відділу п. В. Подубинський звернувся до маямської громади, щоб вступали до УНС, бо хоч Управа Відділу доклала всіх старань, щоб здобути в 1970-1971 р. понад 30 членів — Відділ зменшується через виплату поліс, переступні листи, смерть членів. Є члени, які розуміють, що наш обов'язок є підтримати УНС, який є важливим чинником для національної української справи й вони не чекають, а самі зголошуються по нові поліси. До таких належать Михайло й Тереза Дмитрів, які є членами від 1914 р., а тепер зголосилися самі по поліси для своїх 4 внуків: Лінди, Христини, Михайла й Йосифа. П. М. Демчина вписав своїх синів і доньку Ольгу Кокінакіз, і хоч її чоловік — грек, вона вписала до УНС свою доньку та сина на 3.000 дол. До таких треба зачислити й новоприбулих, як нас ще й досі називають старші еміґранти (хоч ми вже є 24 роки в Америці) п-во Стефан і Марія Венґльовські, які як приїхали до Маямі з Европи і відразу вступили в члени самі і своїх двох синів записали, старший Роман вже є дипломований інженер, а молодший Богдан — адвокат. П-во Венґльовські — активні члени українських організацій в Маямі і хоч їх сини живуть на півночі, С. і М. Венґльовські вписали своїх внуків Бориса, Лісу М. і Віру І. до нашого 368-го Відділу ім. Миколи Лисенка УНС. До тієї категорії належать п-во Б. і Є. Остапюки, які по приїзді до Америки вписалися самі й вписали своїх 3 дітей. П. Б. Остапюк хоч і не виплатив старої поліси, вже взяв додаткову на 1000 дол. Звертаюся до тих наших громадян, що ще не мають забезпечення, щоб негайно взяли його, бо лихо не спить, а „стереженого Бог стереже". Прикладом можуть бути два наші бувші члени і то обидвоє адвокати: Сл. п. Гнат Баранюк, який був адвокатом в Борщеві Зах. Україна по приїзді з краю взяв полісу на 1000 дол. на 20 літ, а по виплаченні негайно взяв другу і виплативши дві річні вкладки нагло помер на удар серця в Маямі. Друга членська вкладка була ще в касі Відділу, УНС виплатив дружині покійного 1000 дол. та казав прислати вкладку лише за один місяць, а за 11 вернути гроші дружині. Такий самий був випадок з адвокатом В. Кацарабою, який мав полісу на 1000 дол., платив не цілих 4 роки і помер, УНС виплатив дружині 1000 дол. Наводжу ці приклади, бо є українці, які кажуть, що поліси є добрі лише для УНС; ці два факти показують, що забезпечення є добре для обох сторін. Я не чув нарікань від старих членів закладників УНС, таких як Дмитрів, Демчина або бл. п. Коблянський, який казав, що він вступив ще в 1911 р. Якби старші піонери думали такими категоріями, і якби піонери - українці не заложили УНС, то ми не мали б сьогодні цієї твердині — УНС.

Пам'ятаймо клич нашого корифея Івана Франка: „Кожний думай, що на тобі міліонів стан стоїть".

Так само треба відзначити п-ю А. Рій за її довголітню працю, як скарбнички Відділу та опікунки хворих, п-ю С. Семащук, А. Богданович, А. Наконечну. Панові І. Козирі, колишньому голові Відділу, панові В. Каліцінському — голові Контрольної Комісії, пані Р. Пусило — колишня заст. голови, п-ві С. Ковальчукові і його родині, яких є 6 членів, а деякі мають по 2 поліси так само належиться признання. Треба відзначити родину Василя й олімпіяди Подубинських, які вписали 18 членів: 3 дорослих і 10 внуків, і хоч Зоря Подубинська вийшла заміж і стала Малаховська й виїхала до Ню Йорку, вона й далі залишилась членом Відділу в Маямі. Олімпіяда Подубинська багато праці вложила на культурно - освітній ниві в Маямі.

Наше жіноцтво Відділу: Розалія Ковальчук, Ангела Рій, Марія Венґльовська, Соня Микитка, Анна Максимович, Ольга Максимович, М. Метка, О. Кодучок тяжко працювали в суботу й в неділю, щоб бенкет вдався якнайкраще.

В. Подубинський

Урядові видання американських стейтових законів у різних мовах

Д-р Юрій Фединський опублікував статтю на цю тему State Session Laws in Non-English Languages: a) Chapter of American Legal History в Indiana Law Journal, No. 4, p. 46.

Федеральні американські закони все друкувалися тільки по-англійськи. Зате мало хто знає, що деякі стейти видавали в минулому свої закони в двох паралельних виданнях, а то по-англійськи і другою мовою. Цією другою мовою була найчастіше еспанська, а то на теренах здобутих від Мехіко в 1946 р. У Каліфорнії двомовні закони були публіковані пів сторіччя, аж до кінця 19 ст. У Новому Мехіко це тривало повне сторіччя, бо аж до 1949 р. До короткого часу була значно обмежена публікація законів по-еспанськи в Колорадо. З подібних причин, тобто для потреб частини місцевого населення, якого розговірною мовою не була англійська, були публіковані також по-французьки закони стейту Люїзіяна в 19 сторіччі.

Зате в стейтах Пенсильвенія, Огайо, Індіяна й Колорадо, в яких німці не жили компактною масою, але мали впливових представників у стейтових легіслятурах, появлялися урядові видання законів також по-німецьки в першій половині 19-го сторіччя, а подекуди аж до 70-их років 19 сторіччя у загальній сумі-стокількадесят томів стейтових законів мовами іншими як англійська збереглися по більших бібліотеках.

В останньому часі справа публікування законів еспанською мовою для заспокоєння потреб порторіканського населення в Ню Йорку й еспанськомовного населення Південної Каліфорнії стало актуальне у зв'язку з недавнім рішенням Найвищого Суду Каліфорнії, яке визнало неконституційною законну вимогу знання англійської мови як передумову права голосування.

Н. Н.

В Нюарку відбулося віче в обороні переслідуваних

Нюарк. (І. В. Турянський) — Біля 200 громадян Нюарку, Ірвінґтону, Мейплвуду, Оренджів та околиці взяли участь у вічу-протесті, яке зорганізував Відділ УККА дня 13 лютого 1972 у приміщенні Українського Народного Дому в обороні переслідуваних комуністичним режимом інтелектуалістів в Україні

Віче відкрив голова Відділу УККА мґр Я. Рак та представив доповідачів: ред. В. Мазура, представника Укр. Нар. Помочі та віце-президента УККА, п. О. Зінкевича, редактора „Смолоскипу", та інж. М. Семанишина, члена Екзекутиви УККА, та коротко з'ясував потреби та цілі зібрання. В. Мазур, словами В. Мороза „Будемо битись" зачав свою доповідь. Він вказав на слабе місце большевицької імперії — поодинокі нації, що змагають до визволення. Між іншими на першому місці стоїть Українська нація. Мороз, Чорновіл, Дзюба і другі підготовляють ґрунт до будучої акції та кують могутню протимосковську зброю, якою є знання нашої історії, літератури та національна свідомість. Нам не подорозі з російськими демократичними кругами, які лише еволюційним способом змагають до повалення большевії, але не російського імперіялізму. Історичними даними доповідач доказав загарбницьку політику Москви супроти других народів. Цю акцію продовжує дальше большевія супроти інших народів. Наші нескорені збагнули її та протиставляться їй всіми силами. Ми мусимо нашими демонстраціями допомогти нескореним в їхній акції. Націоналізм відроджується й у других народів, які бажають визволення від московської домінації. Прелеґент назвав моск. жертви терору. який ми мусимо допомогти закінчити. Нашими маніфестаціями, які є моральною піддержкою, яка доходить на Україну, ми доказуємо, що ми є з нашими нескореними.

Ред. О. Зінкевич присвятив свою доповідь рухові спротиву в Україні. Рух цей почався у 60-тих роках появою „шестидесятників" у літературі, критиці та музиці. Він є наскрізь соборницький і в ньому його вага і сила. В протиставленні до російського руху, він менше політичного характеру а ставить наголос на практичний культурницький аспект. Проявляється цей рух у виді „Самовидаву". Думки авторів „Самовидаву" віддзеркалюються у цих виданнях. З цих видань можна довідатися про підпільно-революційні організації, які були викриті та знищені большевиками. Одна з цих організацій була пов'язана з ОУН, три інші були самостійні, стихійні організації, не зв'язані із закордонними політичними партіями чи організаціями. Програми цих партій будуються переважно на взорах партій з 1917 р., з советським устроєм та соціялістичною економікою. Це й доказане фактом, що арештованим не закидується зв'язків з закордонними кругами. Крім революційної, ще існує пів-леґальна опозиція в Україні, що спирається на писанні протестів до уряду проти русифікації, та за збереженням прав, гарантованих конституцією. Питання самостійности України практикується дуже обережно а протести базуються на становищі советської української республіки.

З черги доповідач з'ясував становище поодиноких нескорених — Мороза, Дзюби, Чорновола, Сверстюка та інших, підкреслюючи їх ідеологічне та політичне становище. Хоча поезія є аполітична, а мистецтво абстрактне, у тоталітарнім режимі вони мають політичне значення. У деяких творах „Самвидаву" видно прояви історичних та націоналістичних впливів. Нові арешти в Україні не можуть стримати руху спротиву, що щораз більше огортає Україну.

Після доповідей вив'язалася жива дискусія та запити, на які ред. Зінкевич відповідав. Порушено справу допомоги ув'язненим та практичного підходу до неї.

Інж. Семанишин подав дані про практичну акцію, започатковану президією СКВУ на терені ОН та акцію проведену УККА, календар наміченних демонстрацій та створення фонду Оборони.

Великий успіх Юнацтва СУМА в Бостоні

9-го і 10-го жовтня 1971-го р. громадянство міста Бостону й околиці мало змогу бачити великий успіх нашої молоді, родженої поза кордонами України.

Івась Барицький після повороту з В'єтнаму не мав спокою, йому ввижалися завзяті бої в непрохідних джунглях В'єтнаму, де стратив найкращого друга, сумівця сл. п. Миколу Зозулю.

Івась, колишній дисциплінований член Юнацтва, опісля дружинник місцевого Осередку СУМА ім. В. Біласа, після повороту з В'єтнаму стає виховником Юнацтва та в парі з подругою Олею Банадиґою вивчає у Юнацтві українські народні танки.

Не був він учнем славного Авраменка, але к. булавного Михайла Франхівського, який започаткував українські народні танки в Бостоні і тому ніхто з присутніх на концертах в днях 9-го і 10-го жовтня не сподівався чогось великого. Ми українці з тривогою ґляділи на обличчя чужинців, які вперше прийшли на український концерт.

Перше враження глядача позитивне. Юначки в гарних українських національних строях роздають гостям гарно оформлені програмки та проводять їх на місця.

Погасли світла і ми стали любуватись українськими мелодіями десятичленної добірної оркестри укладу і під проводом маестра Миколи Калиниченка. Сцену освітили прожектери, а з обох сторін ритмічним кроком, у гуцульських строях з рушниками в руках, виходять до нас гейби дорогі гості з України наші наймолодші. Вони вітають нас хлібом і сіллю. Музика зміняє ритм. На сцену вибігають наймолодші сумівці та майстерно виконують першу точку програми. Буря оплесків була доказом захоплення глядачів зокрема чужинців. Ішли без перерви точка-за-точкою і годі сказати котрий з танків був кращим.

Програму урозмаїчено вокальними точками у виконанні п'ятеро дівчат при супроводі гітари у виконанні пластунки Галі Ґнап із Ютики.

Ролю і Івана з „Запорожця за Дунаю" бездоганно виконали Оля Банадиґа та Євген Мороз. Великий скеч „Пяниці" виконали, юнак Степан Макух і Михайло Барицький.

Жартівливо - кокетерійний танок „Усміхнись" виконали Анна Гапій і Іван Барицький. Першу частину концерту закінчено спільною ватрою цілого ансамблю, де дітвора відспівала низку пісень, які вивчала в часі таборування над озером серед гір Ню Гемшир.

Кульмінаційною та дуже зворушливою точкою програми був фінал в якому Івась звеличав незабутнього друга сумівця сл. п. Миколу Зозулю. Під звуки пісні „Лет дгер бі піс" появилась на сцені між молоддю світлина у військовій уніформі. Сльози котились майже з кожного обиччя, коли Юнацтво співало: „спи Миколо, спи спокійно ми ніколи тебе не забудемо".

Матері сл. п. Миколи Зозулі молодь вручила китицю троянд, а дохід з концерту в сумі двох тисяч долярів передано місцевому парохові о. Степанові Чомкові на будову нової української католицької церкви в Бостоні.

М. М.

ЕФБІАЙ ЗВЕРНУЛО УВАГУ БАНКОВІ НА БРУКЛИНІ, „Кінґ Лафаєт", що з позичок того банку вже довший час користуються представники організованого злочинного світу — „мафії". Але директор банку заявив, що він не знав про позички для „мафії", і довідався про таких „клієнтів" тільки з поліційного повідомлення.

Бриджпортська громада відзначила Акти 22-го Січня — Незалежности і Соборности

Делегації до посадника міста Бриджпорт, Конн. Сидять (зліва): п. Марія Цап, Ірена Романів, Стефан Пелещук, Стефанія Бабій. Стоять (від права): Петро Сливінський, Михайло Галькевич, Мирослав Стахів — голова Відділу УККА одержує проклямацію від мейора; мейор Бриджпорту Н. А. Панузіо, Яків Гриценко, о. Ярослав Шуст, Василь Пелещук і Микола Перепічка

Старанням місцевого Відділу УККА делеґація від українських церков і всіх місцевих організацій, включно з молодечими, яку очолив голова Відділу УККА Мирослав Стахів, була присутня дня 19-го січня у посадника міста Бриджпорту, Конн. Н. А. Панузія під час підписання ним проклямації Дня Української Незалежности в дні 22-го січня 1972 р. У п'ятницю, 21-го січня, в місцевій американській пресі „Бриджпорт Пост" була стаття про змагання українського народу 1918 - 1919 рр., які дальше продовжуються по сьогоднішній день, та проклямація посадника міста, в якій він закликає громадян міста Бриджпорту прилучитися до відзначення свободи і незалежности українського народу. В суботу дня 22-го січня повівав синьо-жовтий прапор побіч американського над Сіти Гол. А радіостанція WICC - 600 голосила що пів години в новинах про День Української Незалежно с т и, проклямований посадником міста.

В неділю 23-го січня, в українських церквах обох віровизнань були відслужені св. літургії в намірені українського народу.

Після полудня, о год. 5-ій в Українському Народному Домі відбулася святочна академія, яку відкрив голова місцевого Відділу УККА М. Стахів. Проклямації Дня Української Незалежности від губернатора стейту Коннектикат і посадника міста Бриджпорту відчитав пластун Стефан Пелещук. Святочну промову виголосив проф. Василь Климук, який представив боротьбу українського народу в трьох її фазах. Він закликав нашу еміґрацію, церкви і віровизнання, політичні партії і їхніх провідників стати спільним фронтом, що в результаті дасть нам сильну одиницю, з якою всі будуть числитися.

В програмі виступив місцевий хор під проводом Михайла Заяця, який відспівав український і американський гимни при супроводі фортепіяну Богдана Сеніва, мол., та опісля дві пісні в музичній обробці Стеценка і Воробкевича. Пластунка Оксана Тромза деклямувала поезію Гр. Чупринки, вірш В. Переяславець — учениця української школи при українській католицькій церкві — Анна Бабій. Місцева танцювальна група під проводом Ірки Романів виконала народний танок. Мирослав Стахів прочитав листа Валентина Мороза „Замість останнього слова". Опісля подякував отцям парохам за відслуження Служб Божих в намірені українського народу, хорові і його диригентові за виступ, та всім, які причинилися до відзначення цих великих роковин. Теж пригадав працю і діяльність УККА та його Національний Фонд і закликав усіх, а особливо цих які відстали від нашої спільноти, до більшої допомоги, яка додасть більше сили і охоти нашим братам і сестрам до дальшої боротьби. Святочна громада прийняла резолюції, які мають бути вислані Українським Конґресовим Комітетом Америки до сенаторів, конґресменів та до Об'єднаних Націй.

Українським національним гимном закінчено свято.

М. С.

Січневе Свято — проголошення Української Народної Респуббліки в Янґставні

Цьогорічне Свято Проголошення Української Державности відбулося у Янґставні 23-го січня, в залі української католицької церкви, при Раєн вулиці. Свято переведено дуже величаво яке завершувалося великою численністю публіки.

Свято відкрив Михайло Юрчишин, голова Відділу УККА в Янґставні й місцевий адвокат. Американський гимн відспівала Джоан Бодак, при акомпаньяменті п-і И. Періз, а український гимн відспівав хор св. Анни під Управою п-і М. Іжак. Святочну промову виголосив професор Янґставнського університету д-р Юрій Кульчицький, а д-р Володимир Боднар з Клівленду, відспівав дві пісні М. Чернявського й М. Вороного. Інж. М. Тимяк доповідав про переслідування Українських Церков —Православної й Католицької — в Україні й про Патріярхат УКЦ. Студент Мирон Ліщак віддеклямував вірш Б. Вістового. Хор св. Анни відспівав дві пісні Ярославенка й народну пісню під диригентурою Маріянни Іжак. Перша частина закінчилася деклямацією студентки Янґставнського університету Л. Мисів — поета С. Орлюка.

Друга частина почалася музичним тріо — Марії Марчишин — бандура. Ксені й Орисі Луць — мандоліни. Вони відіграли дві пісні. Скрипкове сольо мґ-ра Мирона Жмуркевича, на жаль, не відбулося із-за нещасливого автомобілевого випадку. Студент Евген Свердан віддеклямував вірш М. Щербака, а д-р Володимир Боднар знову відспівав дві пісні — Гнатишина й О. Білаша, при акомпаньяменті фортепія н у п. И. Періза. Хор Пресв. Тройці відспівав дві пісні Гайворонського й М. Лисенка. Хором диригував Василь Гевко. Студент Василь Прокопик віддеклямував вірш. Молитвою „Боже Вислух а й Благання", яку відспівав хор Пресв. Тройці, враз з публікою закінчено це свято. В зорганізуванні цієї імпрези багато старань й праці вложив імпрезовий рефер. Відділу УККА Микола Штинь.

З позамісцевих взяли участь д-р Володимир Боднар з Клівленду і інж. М. Тимяк з Піттсбургу. Багато з молоді брало активну участь в святі і багато з них були приявними на залі.

А. Д.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УАСТ — СХІД

В суботу, 19-го лютого 1972 р. в год. 2-ій по пол. в Українському Народ. Домі в Ню Йорку, Н. И., 140 Друга евеню в залі Шкільної Ради ч. 46 відбудуться Загальні Збори Української Спортової Централі — Схід із звичайним порядком нарад.

Якщо в назначеній годині не буде вимаганого статутом числа делеґатів — Загальні Збори відбудуться годину пізніше з повною правосильністю рішень.

М. Івасівка - Лищук

Перед концертом Іри Маланюк в ЗСА і Канаді

Коли пригадуємо тепер, на чужині, наше львівське культурне життя в останні роки перед еміґрацією, то на першому пляні з'являється у нашій пам'яті Львівський Оперний Театр, який в рр. 1941-1944 був чи не одним з найкращих театрів тодішньої, розтерзаної війною, Европи. Так, принаймні, писали французькі, еспанські італійські та німецькі газети, що їх приносили нам до театру стаціоновані тоді у Львові військовики з різних країн. Часто вони самі були мистецькими критиками чи кореспондентами тих газет і дуже похвально висловлювались про наш Львівський Оперний Театр.

Іра Маланюк

У тому часі, поміж іншими видатними солістами і солістками, заблисла своїм талантом відома нам усім Іра Маланюк, меццо - сопрано. Її принадна зовнішність і чудовий голос з'єднували їй багато симпатиків серед любителів оперного мистецтва. Іра Маланюк чарувала своїм співом не тільки українську, але й чужинецьку публіку. В тому часі вона співала в Львівському Оперному Театрі такі сольові партії: Амнеріс — в „Аїді", Люцію — в „Кавалерія Рустікана", Абнес — у „Проданій Нареченій", Фльору — в „Травіяті", Марту — у „Фавсті" Ґуно, Чімру — в „Циганському Бароні".

Крім свого оперного репертуару, наша співачка вивчає серцем та душею творчість українських композиторів і дає тоді низку самостійних концертів, так у Львові, як і в інших містах Західньої України. В її багатому пісенному репертуарі були твори Барвінського, Людкевича, Лисенка, Січинського, Степового, Лятошинського, Н и ж а нківського, Гнатишина, Грудина, Волошина, Ярославенка та багатьох інших.

Наша співачка, так, як і ми всі, була примушена покинути Рідну Землю і шукати кращої долі на еміґрації. Хоч і в нелегких та несприятливих обставинах, її великий талант скоро заблис повним блеском на сценах европейських оперних театрів. Про її великі успіхи в Европі хай засвідчить надрукована в „У к р аїнській Думці" ентузіястична стаття проф. В. Шаяна, п. з. „Слава Іри Маланюк", яку дозволимо собі зацитувати:

„Знову слава нашої великої співачки, Іри Маланюк. На цей раз не за те, що в ролі богині Фріки в опері Ваґнера „Валькірія" відтворює цю монументальну сценічну ролю в Байройті, таку трудну до виконання, таку мрію-мрій хоч раз у житті великих співачок. І не за те, що виконанням цієї ролі вона блищала в „Ковент Ґарден", отримавши тут свій титул „Божественної" від суворої і назагал убогої в уяву англійської критики. І не за те, що є славною співачкою славної опери у Відні, яка в цьому році святкує своє сторіччя, як святиня опери і музики, бо так і пишуть про це в часописах. Ні, не за те. На цей раз... читаємо рецензію „Фолькcбляту" з Відня". Бо хто ж у Відні міг співати це краще, як не відома камерна співачка, Іра Маланюк, яка замінила сцену державної Опери протягом двох годин на шматок землі її Батьківщини й вспіла заспівати українські пісні так автентично і так пориваючо своїм голосом і своєю появою".

Яка поетична ця рецензія! — пише далі проф. В. Шаян. — Сцену державної Опери Іра Маланюк замінила на шматок рідної землі і звідтам напротязі двох годин лунала пісня України. Шматочком рідної землі її Батьківщини була на цей раз сцена залі „Уранія", як же відома у віденському музичному житті. Професор Еріх Верба, — читачі завважать — напевно це українське прізвище, — влаштовує від року серію концертів, присвячену пісням і музиці різних народів.

І так прийшла черга на український вечір. Поруч характеристики української музики і пісень, довідались слухачі багато з історії України, саме як України, а не якоїсь Москви. „Пісні в мольовій тонації, пісні гарячих сердець, пісні танцю, часто замрячені тугою, — співані так, як їх співають в Україні", — пише у своїй рецензії проф. Шмідек. „Протягом двох годин була музика цього народу живою на сцені, але не тільки музика, бо разом із нею її історія, край і люди... українці, яких часто фальшиво зачислюють до росіян, — виспівують свою любов до батьківщини, а тому, що значна їхня частина розсіяна сьогодні по всій земній кулі, це також пісні туги і задуми... Співати такі пісні може тільки той, що до нього вони належать".

Іра Маланюк здобула якийсь там багатосотний раз публіку до білого захоплення, музичну публіку Відня, і чарувала її не тільки своїм шовковим голосом, але перш за все своїм серцем, розпаленим тугою і любов'ю до української пісні та музики... У чому чар голосу Іри Маланюк, трудно описати, хоч усі ми чуємо його красу в нашій пам'яті, але в чому чар української пісні, про те не потребуємо писати, ми всі чуємо її... в серці, тобто в осередку нашої душі", — кінчить свою надхненну статтю проф. Володимир Шаян.

Інший европейський земляк, д-р Сас - Залозецький (Відень) писав про нашу співачку: „Іра Маланюк дійшла своєї слави не тільки завдяки голосові, але й завдяки упертій, наполегливій праці над собою, завдяки своїй характерності й умілому з'єднуванню собі людей. Вона удостоїлась того, що їй уділюють медалю 1-ої кляси і титул „Камерзінґерін", який то титул дуже тяжко собі здобути. Іра Маланюк у самостійних концертах завжди співає українські пісні українських композиторів".

В складі ансамблю Державної Мюнхенської Опери Іра Маланюк співала, починаючи з 1952-го р. в Байройті, Неаполі, Римі, в Англії, а також відвідала в цьому самому складі Арґентину. Ми, „арґентинські українці" пригадуємо собі, з яким радісним захопленням ми вичитали в „Ля Пренса" вістку, що наша славна землячка, Іра Маланюк, співатиме в Буенос Айресі в опері „Кольон"! Наша українська громада зготовила тоді дорогій гості сердечне прийняття та вручила їй після концерту велику китицю рож. Віримо й сподіваємось, що так само сердечно й гостинно привітають Іру Маланюк українські громади Ню Йорку, Дітройту, Клівленду, Торонто, Філядельфії та інших міст під час її самостійних концертів, перших в Північній Америці, на котрі так нетерпляче ми всі вичікуємо!

НОВИЙ СТУДЕНТСЬКИЙ ХОР

При Київському інституті культури створився і вперше в лютому виступив новий мішаний хор із студентів, під мистецьким керівництвом А. Мархлевського. На першому концерті, з захопленням прийнятому слухачами, хор виконав „Дударика" й ін. обробки Леонтовича, „Месію" Генделя, „Реквієм" Моцарта і твори Майбороди Г., Є. Козака, К. Данькевича. До 50-ліття „створення СССР" будуть співати совєтські пісні.

День Помісности УКЦеркви в Йонкерсі

Українська громада в Йонкерсі, Н.И., рішила відсвяткувати День Помісности Української Католицької Церкви та 80-річчя Верховного Архиєпископа Кардинала Кир Йосифа Сліпого.

В цій цілі, з ініціятиви Управи місцевого Відділу ООЧСУ, скликано на день 4-го лютого ц.р. представників всіх українських організацій, що діють на терені нашого міста, для обговорення цих святкувань.

На цій нараді створено Громадський Комітет міста Йонкерсу, до якого ввійшли представники всіх місцевих організацій, по одному представникові від кожної організації, в числі 25 осіб, а цей ширший Комітет вибрав з-поміж себе Діловий Комітет для зорганізування та переведення цих святкувань.

На почесного голову Комітету запрошено пароха української католицької церкви в Йонкерсі, о. прелата Василя Федіша. Діловий Комітет очолив п. Л. Футала, його заступником є п. О. Кулинич, секретарі — п. П. Ганкевич і п-на І. Микитин.

Створено також комісії: фінансову, мистецько - програмову та інформаційну.

Дату святкувань назначено на неділю 27-го лютого 1972 р. Комітет закликає українське громадянство до численної участи в цих небуденних святкуваннях.

Л. К.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

У ДЖЕРОВЕДІ, МІСС., НА ТЕРИТОРІЇ запущеного католицького манастиря Пресвятої Діви Марії, де жили тільки два ченці, знайшли потужне нафтове джерело. Два ченці займалися сільським господарством, щоб якось вижити, але тепер їхнє становище, а може й усього манастиря, може дуже змінитись, бо за нафту манастир діставатиме частину прибутків.

КОМІСІЯ ЦІН ВИРІШИЛА ПРИПИНИТИ щонайменше на один місяць будь-які підвищування цін в галузі обслуги населення. Така постанова унеможливила Нюйоркській телефонічній компанії підвищити ціни за телефонічні розмови. Голова Комісії цін Джексон Ґрейсон повідомив, що Комісія дістала біля 900 зголошень від приватних компаній, приміського транспорту, електричних, газових та ін. компаній з вимогою дати їм право підвищити ціни від 10 до 30 відсотків. Але таке підвищення викликало б „серйозні економічні наслідки", і тому Комісія спершу буде вивчати кожну пропозицію про підвищення цін, а потім виноситиме рішення.

ВІД 1961 РОКУ ДО 1971 РОКУ В ЗСА збільшилася кількість китайців майже удвічі, і їх тепер є понад 435 000 осіб, філіппінців — на 95%, їх живе в цій країні 343 000 душ. Завдяки кращій медичній опіці та допомозі від федерального уряду і стейтових та міських властей, значно зменшилась смертність серед американських індіян, і за останні 10 років їх кількість збільшилася майже вдвічі: тепер у ЗСА живе біля 800 000 індіян, головно в резерватах. Більшість з них не хоче нікуди переселюватись.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ ДИСТРИКТОВИЙ СУДДЯ в Монтґомері, Алабама, наказав поліційним силам, щоб вони негайно взялися рекрутувати між чорним населенням поліцаїв. Поліційні сили в тому стейті повинні мати щонайменше 25% поліцаїв-негрів, що буде певною мірою відповідати відсотковій кількості чорного населення в Алабамі.

У НЮЙОРКСЬКОМУ СТЕЙТІ ДУЖЕ РОЗПОВСЮДИЛИСЬ незаконні азартні гри, на яких наживаються окремі фірми чи люди, але з яких не має прибутку стейт чи міста. Тому в Ню Йорку розпочала працювати окрема комісія, яка вивчає цю проблему. Можливо, доведеться зробити поправку в стейтовій конституції, щоб леґалізувати такі азартні гри, як механічні ігрові машини для „вигравання" грошей, ігрові „казіно" й подібні. У Нюйоркському стейті існує леґальна стейтова льотерія, прибутки з якої йдуть головно, як і в стейті Ню Джерзі, на потреби шкільництва.

ІТАЛІЇ ГРОЗИТЬ розв'язання парляменту й розписання нових виборів. Останню спробу розв'язати затяжну кризу уряду повів Джуліо Андреотті, який формує уряд виключно з членів найбільшої партії Християнських демократів, яка проте не має абсолютної більшости в парляменті. Андреотті сподівається, що інші партії дадуть його урядові вотум довір'я, не хотячи нових виборів.

КОМУНІСТИЧНИЙ КИТАЙ ЗАКУПИВ у Совєтському Союзі два великі пасажирські джети типу „Ільюшін 62" і ще три джети мають наспіти туди в недовгому часі. Джетовий літак „Іль.-62" може перевозити 186 осіб і тепер курсує між Ню Йорком та Москвою. Комуністичний Китай замовив ще 10 пасажирських літаків у Британії, типу „Трайдент", і ці совєтські та британські літаки становитимуть першу китайську пасажирську летунську фльоту. Совєтські джети мають летіти трасою Пекін - Тегеран - Анкара-Букарешт. Ця совєтсько - китайська торговельна трансакція доказує, що політичне прохолодження не перешкоджує Москві й Пекінові вести обопільну торгівлю.

БРИТІЙСЬКИЙ УРЯД ЗАГРОЗИВ, що коли робітнича спілка не погодиться на безсторонній розгляд причин теперішнього затяжного страйку вуглекопів судом, то уряд проголосить „повне затемнення" на час двох тижнів, із закриттям електрівень і багатьох фабрик, з позбавленням праці кругло 20 мільйонів робітників. Англійські газети вважають, що теперішній страйковий рух в Британії найгірший від генерального страйку у 1926 році.

ПРЕЗИДЕНТ АРҐЕНТИНИ ЛЯНУССЕ повідомив телефонічно президента Р. Ніксона, що арґентинський уряд підготовляється визнати комуністичний Китай. Алехандро Лянуссе висловив задоволення з приводу запляновані поїздки президента Ніксона до Пекіну, бо це „буде сприяти ліквідації ідеологічних бар'єрів між державами".

МАО ТСЕ-ТУНҐ ВИМАГАТИМЕ від Ніксона економічної допомоги Америки для Комуністичного Китаю і від відповіді Ніксона залежатиме успіх або невдача його візити в Пекіні — заявив видатний французький письменник і критик, недавній міністер культури за Шарля де Голля, Андре Мальро. Він часто їздив до Китаю, знайомий з Мао Тсе-тунґом та орієнтується в настроях на верхівці Комуністичного Китаю.

КОРОЛЕВА ЄЛИСАВЕТА II ПРИБУЛА у своїй подорожі до країн Південної Азії, Океанії й Африки, спершу до Таї (Сіяму), де влаштували їй ентузіястичне прийняття. Посадник столиці Сіяму Банґкоку передав королеві золотий ключ до міста. З Таї Єлисавита II з своїм чоловіком Филипом Единбурзьким і донькою Анною переїдуть до Бірми.

Замість квітів на свіжу могилу

св. п. Анни Лащ

нашої Найдорожчої, Золотосердної Тітки, що дня 11-го лютого ц. р. померла в Каліфорнії й похоронена на кладовищі в Дітройті біля свого св. п. сина й чоловіка — складаємо 100.00 (сто) долярів на Фонд Блаженнішого Верховного Архиєпископа Йосифа Сліпого.

Д-р Ольга КОРОПЕЙ — кузинка з чоловіком д-ром Осипом та дітьми: Оксаною, зам. Слюзка та сином Олегом

В невимовному смутку ділимося з Родиною, Приятелями і Односельчанами села Звенигород сумною вісткою, що по важкій недузі, 9-го грудня 1971 року в місті Орск на Сибірі відійшов у Вічність наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ і ВУЙКО

бл. п.
ПЕТРО КУЗЬМЯК

народжений в селі Звенигород, повіт Бібрка.

Горем прибиті:
ЕЛЯ — дружина
ЛІДА — дочка
Дві сестри з родинами в Україні
МАРІЯ — СЕСТРА з чоловіком ІВАНОМ та родиною в Америці
братова ГАЛЯ з родиною в Україні

Замість квітів на свіжу могилу нашого Покійного й Дорогого Брата

бл. п. ПЕТРА КУЗЬМЯКА

складаємо 15.00 долярів на цілі НТШ

Іван і Марія з Кузьмяків СОБЕНКО з родиною

В неділю, 20-го лютого 1972 року

о год. 11-ій ранку в Катедрі СВ. АПОСТОЛА АНДРІЯ 90-34 139-та вул., Джемейка, Н. И.

буде відправлена

ПАНАХИДА

ЗА СПОКІЙ ДУШІ

св. п. Гетьманича ДАНИЛА СКОРОПАДСЬКОГО

До участи в Панахиді Українське Громадянство запрошує

УКРАЇНСЬКА ГЕТЬМАНСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ АМЕРИКИ в НЮ ЙОРКУ

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого, ніколи незабутого СИНА і БРАТА

бл. п.
ОРЕСТА ГУРИНА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

в суботу, 19-го лютого 1972 року

о год. 7-ій рано в ЦЕРКВІ СВ. МИКОЛАЯ в ПАССЕЙКУ, Н. Дж.

По відправі буде

ПОСВЯЧЕННЯ НАГРОБНОГО ПАМ'ЯТНИКА

на ЦВИНТАРІ КАЛЬВАРІЇ

Родину, Приятелів і Знайомих просимо про молитви за упокій Його Душі.

РОДИЧІ і сестра ГАЛИНА

В П'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого МУЖА, БАТЬКА, ДІДУНЯ, ШВАҐРА і ВУЙКА

бл. п. ЕВГЕНА ГРИГОРА ҐАШИНСЬКОГО

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

в суботу, дня 19-го лютого 1972 р.

о год. 9-ій ранку в ЦЕРКВІ СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ

Кревних, Приятелів і Знайомих просимо згадати Покійного в своїх молитвах.

ВДОВА і РОДИНА

Замість квітів на могилу

бл. п. Василя Федіва

на добродійні цілі зложили:

на УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ:

Валя і Стефан Магмет	$20.00	Богдан Стефанович	5.00
Володимир Роговський	10.00	Ляля Король	5.00
Галя Клим	10.00	Володимир Сенежак	5.00
Антін Лазірко	10.00	Володимир Бекесевич	2.00
		Разом	$67.00

на ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ:

Богдан Гірняк	$10.00	Стефа Букшована	10.00
Люба і Мирон Шолган	10.00	Іван Турянський	5.00
		Томко Кордуба	5.00
		Разом	$40.00

Збірку перевела С. Букшована.

Замість квітів на могилу

бл. п. о. АНДРІЯ ТРЕШНЕВСЬКОГО

на Фонд „Церква в Потребі" 30.00 долярів складають

Родини — РОЩАКОВСЬКИХ і ТРЕШНЬОВСЬКИХ

В пам'ять Покійної

бл. п. СТЕФАНІЇ СКОРОБОГАТОЇ

складаємо 10.00 долярів на Фонд „Церква в Потребі".

Марія й Іван РИХВИЦЬКІ

ОСНОВИ ЦЕРКОВНОЇ ПОМІСНОСТИ

(Закінчення зі стор. 2-ої).

водить, що таке наставлення є можливим для всіх.

Клич „будування помісности поступово і знизу" повинен правити нам усім за головну напрямну в противагу до тих кіл і груп, які, в обличчі неприхильної відповіді у справі патріярхату, думають, що стан у нашій Церкві тепер такий самий, яким був до 1963 року. Як у Вселенській Церкві від того часу багато змінилося, так тимбільше змінилося в Українській Помісній Католицькій Церкві. Вона вже ніколи ані своїм адміністративним статусом, ані колишньою інертністю чи повною залежністю від чужих чинників, не буде тою самою. Нікому вже не вдасться повернути її до передсинодального становища.

Зрозуміло, що для нормального розвитку і творчої розбудови духових і матеріяльних позицій наша Церква потребує внутрішнього миру, згоди та єдности її складових частин. І всі вартості здорової Божої спільноти повинні бути привернені всередині нашої Церкви. Але не ціною заперечення наших здобутків останніх вісьмох-дев'ятьох років!

П'ятий Архиєпископський Синод відновив захитану єдність. Українська католицька ієрархія знайшла спільну мову, не піддалася пресії, вона виступила солідарно перед Святою Столицею та в обороні нашої прадідної Церкви в Україні перед світом. Вона заманіфестувала єдність і перед власним народом.

Цей великий скарб – „любови у єдності" не повинен бути розтрачений непередуманими потягненнями кого б це не було з рядів нашої Церкви. Треба, навпаки, давати дальші докази і збагачувати дари справді Божої спільноти, свідомої свого післанництва Церкви в розсіянні, яка не сміє забути сьогодні терплячу Церкву-Матір. Її, Мовчазну Церкву в Україні відродимо лише тоді, коли тут на поселеннях становитимемо один живучий організм, коли ставитимемо дальші тривкі підвалини під свою церковну будівлю, та розбудуємо все те, що вже досі досягнено за цей короткий, але так творчий період нашого церковно-національного відродження.

Наше тверде рішення словом і ділом змагати до цієї великої мети, наші молитви і наші пожертви були б найкращим ювілейним подарунком для нашого Первоієрарха Блаженнішого Кир Иосифа VII у його 80-річчя.

Підготова величних святкувань в Чикаґо — закінчена

Повністю об'єднана українська католицька громада в Чикаґо і околиці, під керівництвом свого Владики Кир Ярослава — завершує свої приготування до величних святкувань 80-річчя Верховного Архиєпископа і Дня Помісности УКЦеркви 20-го лютого.

Кир Ярослав і Кир Ізидор відправлять Торжественну Архиєрейську Службу Божу о год. 10-ій рано в катедрі св. о. Николая. Заповідається телевізійна і радіова передача.

В парафії свв. Володимира і Ольги Торжественна Літургія відправиться о год. 8-ій рано; в церкві св. Иосифа — 9.30 рано; св. Иосафата в Мунстер — 8.30; Різдва Пречистої Діви Марії — 10; св. Василя — 9-ій і в церкві св Михаїла о г. 10.30 рано. Під всіма церквами під час цих Богослужень будуть роздавані за добровільними датками, окремо для цих святкувань зроблені, металеві пропам'ятні відзнаки. Вже почалися підписи особистих побажань Первоієрархові нашої Помісної Церкви Кир Иосифові й складання Дару Любови та Вдячности. Чеки й грошеві перекази проситься виставляти на Fund Cardynal Slipyj. Побажання будуть висилані так, як надходитимуть, безпосередньо Верховному Архиєпископові. Заряд українознавчих шкіл, включится в акцію особистих побажань серед нашої дітвори і молоді. Концерт, о годині 5-ій по полудні в Лейн Технікал Гайскул (Вестерн і Едісон), відкриють спільно всі хори молитвою „Отче Наш". Спільно закінчать концерт виконанням „Боже Великий Єдиний".

Квитки вступу на концерт в ціні дол. 3, 2 і 1 — вже є в перепродажі у всіх парафіяльних урядах, В-ві М. Денисенка, крамниці д-ра Стахура „Ікона", Українській книгарні та українських щадницях „Самопоміч" і „Певність". Тут же і є можливість підписати особисті побажання і скласти Дар Любови та Вдячности. Проситься полагоджувати ці справи перед концертом, бо концерт почнеться точно о 5-ій год.

Пресові звідомлення зі святкувань, уповноважений подати українській пресі ред. Микола Денисюк. Програмова комісія на чолі з о. Іваном Кротцем, викінчує програму святочного концерту, яка буде роздавана при вступі на залю.

Зустріч представників Організацій, членів Комітету Громадської Дії за Патріярхат Помісної УКЦеркви в Чикаґо, з Владиками Кир Ярославом і Кир Ізидором та духовенством, відбудеться в суботу 19-го лютого о год. 7-ій веч. Проситься Управи всіх 64 Організацій зголосити свою участь у д-ра І. Лисейка найпізніше до 14-го лютого.

Уродини Марусі Бек

Що чотири роки українська громада міста Дітройту обходить святочно уродини своєї відомої та загальнолюбленої діячки та щедрої меценатки української культури, Марусі Е. Бек, яка родилась в переступному році.

Цього року ми, об'єднані українські жіночі організації, а саме: Окружна Рада СУА, Золотий Хрест, ОЖ ОЧСУ та „Просвіта", влаштовуємо „Уродинний Бенкет" на честь Марусі Бек 27-го лютого ц.р., на якому виступить з промовою наша поетеса, Ганна Черінь.

Маруся Бек має багато приятелів та послідовників в різних країнах, а зокрема в ЗСА та Канаді, тому бажаємо довести до їхнього відома про цю подію. Ми певні, що багато з них схочуть прилучитись до нас і хоч би тільки привітами віддати пошану цій незвичайній особистості, що принесла стільки слави та добра нашому народові.

КОМІТЕТ

Привіти для солензантки прохаємо слати просто на її адресу:

Hon. Mary V. Beck
2026 Oakman Blvd.
Detroit, Mich. 48238
U.S.A.

Метрополітальний Діловий Комітет у Філядельфії:

Календар імпрез під час святкувань Днів Помісности Української Католицької Церкви та відзначення 80-тиріччя народин Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кардинала Кир Иосифа VII.

I. 17 лютого (четвер) — Архиєрейська Св. Літургія, в день народин Блаженнішого, Верховного Архиєпископа Кардинала Кир Иосифа VII, буде відправлена ВПреосв. Митрополитом Кир Амврозієм, ЧСВВ в Соборі Непорочного Зачаття в год. 11-ій перед полуднем.

II. 18 лютого (п'ятниця) — Концерт „Шкільна Молодь Блаженнішому", українські католицькі парохіяльні школи в шкільній Авдиторії при вулиці Френклін, в год. 1-ій по пол.

III. 19 лютого (субота) — Академія в пошану Достойного Ювілята в Авдиторії середньої школи кард. Доґерті при 2-ій вулиці та 64-ій Авеню, в год. 5-ій по пол. Доїзд трамваями.

IV. 20 лютого (неділя) — Соборна Архиєрейська Св. Літургія в намірені Помісности УКЦ та Панахида за замучених Владик, Священиків та Вірних УКЦ — в Соборі Непорочного Зачаття при вулиці Френклін, в год. 10-ій перед пол.

Організована участь молодечих, ветеранських та політично-громадських організацій з прапорами.

Примітка: З причин неприбуття Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кард. Иосифа VII — в неділю 20 лютого 1972 запроєктований бенкет в готелі Шератон в 1-ій год. по пол. — **не відбудеться.**

70-ЛІТТЯ ПОЕТА І. КМЕТИ-ІЧНЯНСЬКОГО

Честер, Па. — Авторові збірок „Гураґан", „Ліра Еміґранта", „Крила над морем" та інших творів, д-рові Іванові Кметі-Ічнянському сповнилося 70 років життя. Минулого року об'єднання еміґраційних письменників „Слово" видало в Ню Йорку його найновішу збірку „Крила на морем". Журнал „Післанець Правди" з лютого 1972 р. в привітанні ювілятові називає Івана Кмету-Ічнянського українським баптистським поетом і зазначає: „Нам приємно привітати нашого друга й брата в Христі з його 70-річчям і побажати нашому поетові ще більше сил в його боротьбі, щоб — за його словами, „вільна з вільними Скорботна Україна" була.

ЮВІЛЕЙ Е. КОЗАКА

Комітет для відзначення 70-ліття Едварда Козака повідомляє, що монографія про мистця є ще в стадії опрацювання. Її поява друком буде своєчасно подана до відома в пресі.

Бенкет з програмою у честь мистця-ювілята відбудеться в Дітройті в суботу, 18-го березня ввечорі, в залі катедри св. Покрови. У програмі беруть участь О. Гірняк, Я. Гніздовський, І. Керницький, М. Лисяк, Ю. Осінчук і М. Понеділок.

Привітання Ювілятові можна вже висилати на адресу: The E. Kozak Committee, 23301 Harding, Oak Park, Mich. 48237. Хто бажає, може теж вислати на ту саму адресу замовлення на квитки на бенкет до 7 березня 1972 (10 дол. від особи, 15 дол. від подружжя).

НОВИЙ ТВІР МАР'ЯНА КУЗАНА

Париж. — У залі театру „Кліші" інструментальний ансамбль „Музіка Віва" під дириґуванням Мішеля Марі вперше виконав новий твір українського композитора у Франції Мар'яна Кузана під назвою „Хроніки 1, 2, 3 і 4 для струнних інструментів". У неділю 12 березня концерт буде повторений в Парижі, в залі „Плеєль-Робенсон". Тижневик „Українське Слово" з 13 лютого інформував, що в цьому творі, написаному в 1966-67 роках, „композитор старався увійти в тісний зв'язок із всесвітом, утотожнитись із космосом. Треба визнати, що це йому вдалося, зокрема у „хроніках 3 і4". Музику Мар'яна Кузана названо „небуденною, але приємною".

Краяни і свояки гетьмана Сагайдачного плянують свій З'їзд на Союзівці

Від давна відчувається потреба з'їзду численного роду Кульчицьких та з ними споріднених Бачинських, Баранецьких, Білинських, Бандрівських, Блажовських, Вережницьких, Добрянських, Гошовських, Ясиницьких Яворських, Городиських, Горохівських, Гординських, Говорських, Тарнавських, Татомирів, Терлецьких, Винницьких, Сілецьких, Попелів і багатьох інших, що числом сягають сотень. Усе це роди, що належали колись до спільного родового гербу „САС" розселені більшими й меншими групами на Підкарпатті, переважно значнішими групами на Бойківщині. Але факт, що так численна вітка українського народу, котра видала стільки провідних людей на релігійному, суспільному і політичному полі, що має свою, майже, 1000-літню цінну й світового значення історію не здобулася досі на свою монографію, чи відповідну геральдично - історичну працю. Причина зовсім проста! Від століть народи світу були поділені на стани: людей свобідних, менш свобідних і кріпаків - невільників. Нам доля призначила належати до тих посередині, до тієї сильної родової організації, в якій було гасло „Один за сто, сто за одного". Протягом століть ми зуміли задержати в повній мірі становy свободу в рядах дрібного боярства, відтак за Польщі як дрібношляхетський стан, а цілий час захищав нас спільний прапор Драго-Сасів та старі документи, що мали підписи короля Данила, Лева та сягали X ст. Це був свого часу Орден, створений в допомогу германським хрестоносцям в обороні Святої Землі здержувати татарсько-турецьку навалу, добре вишколений, здисциплінований та скріплюваний найкращими лицарськими ідеалами.

Така родова солідарність мусила залишити свої сліди до наших часів, а особливо залишила ту становy гордість, яка просто дразнила інших співмешканців села, чи навіть дальших сусідів. Державні опікуни звичайно старалися використати чисту й здорову родову амбіцію на свою користь: фальшували історію, накидали свої ідеали, змушували змінювати прадідівську релігію, звичаї, обичаї і народність. Все це витворило певного роду нове зрізничкування, станову ненависть і просто нехіть признаватися до якогось історичного роду, а нова інтелігенція з малими винятками старалася забути його зовсім.

Найгірше, що користаючи з такої несвідомости нові окупанти України легко забирають до своєї історії наших людей світового значення, а між ними великого будівничого Козацького Запоріжжя і відтак будівничого Української Держави Гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного. Наша історія записала нашого свояка золотими літерами, але загальна популярність чомусь не така, як повинна бути — вихідному синові села, що своїм походженням дуже мало різнився від походження генія-кріпака Тараса Шевченка. Один став героєм пера, а другий героєм шаблі, але обох характеризувала безмежна любов до народу та любов до України аж до відданости. Одного згадуємо щороку, а другого часами навіть іронічно: „що продав жінку, за тютюн та люльку"... а тим часом 10-го квітня 1622-го року ім'я П. К. Сагайдачного згадувалося в столицях усього християнського світу та правилося номінальні служби за його душу. Великі похоронні урочистості відбувалися в той час у столиці України Києві, а номінальні служби по всій Україні і рідному селі Кульчицях, де кілька разів старалися односельчани поставити пам'ятник своєму Петрові та з різних причин ворожа рука не дозволила.

Великі діла й задуми не чекають на історика, котрий мусить сягнути далеко в пра-прадідівські часи, щоб на тлі традиційно - родового лицарського духа вивести такі незвичайні прикмети нашого свояка. Ініціятивний комітет при Т-ві Бойківщина запрошує на з'їзд, у першій мірі, свояків Сагайдачного, котрих так багато по всьому світі зі старої і нової еміграції, та радо буде вітати наших сусідів, приятелів, товаришів і інших. Петро Конашевич - Сагайдачний всім нам дорогий, а наші родові справи тільки малий додаток до його слави і під таким аспектом повинен відбуватися цей перший, родовий з'їзд роду Драго-Сасів. Свої зголошення з адресами знайомих краян просимо пересилати на адресу: Ivan Kulczycky, 181 Carolina Avenue, Irvington, N.J. 07111

І. К.

ВИХОДИМО ЧИ ТУПЦЮЄМО НА МІСЦІ?

(Закінчення зі стор. 2-ої).

будуть читати, якщо викладачі будуть рекомендувати їх студентам. Отже, школа — це місце, де ми мусимо здобути поважні осягнення.

Українці також слабо заступлені у слов'янознавчих асоціяціях. Взяти б грудневу конференцію ААТСЕЕЛ, що відбулась в Чикаго. В програмі конференції не було однієї доповіді в жадній секції, призначеної мові чи літературі другого щодо величини найбільшого слов'янського народу, тоді як були заступлені науки навіть таких маленьких словаків, хорватів, не кажучи вже про поляків чи росіян. Правда, зі „Свободи" довідуємось, що доповідав проф. Я. Рудницький, але — над-програмово. Варто замітити, що проф. Рудницький не раз витує наше добре ім'я.

Не заколисуймо себе маленькими успіхами. Всім нам зрозуміло, що кожна галузь науки важлива. Але в певній добі життя народу, особливо, коли це життя в важкій небезпеці, мусимо дати перевагу тій ділянці, яка найбільш ефективно йому допоможе. Коли розвиток історичної науки зовсім здушений на рідних землях, це завдання спадає повністю на наших науковців поза межами батьківщини. Російська школа тут солідно загніздилася, і нам та нашим дітям судилось „лупати ту скалу". А ми ще навіть не дряпнули її як слід.

Марія Пискір

У Вашингтоні відбулися демонстрації в обороні переслідуваних в Україні

Вашингтон, Д. К. (вюм). — В суботу і неділю, 29-го і 30-го січня та 5-го і 6-го лютого, відбулися тут чотири українські демонстрації біля будинку Конкоран — галерії мистецтва, де під сучасну пору відбувається совєтська імперська виставка під назвою: „Совєтський Союз: Мистецтво і Майстерність у давніх часах і тепер", яка є спонзорована совєтським міністерством культури. Першу демонстрацію ініціювали Українські Студентські Громади Вашингтону і Балтимору, а три інші місцеві Організації УВФронту.

В першій демонстрації взяло участь біля сто осіб, а в тому українські студенти, члени Пласту, СУМА і Школи Українознавства, члени місцевого Відділу ООЧСУ та провід Відділу УККА у Вашингтоні. Роздано декілька тисяч відповідних летючок Відділу ООЧСУ, ТУСМ-у і т-ва „Смолоскип" з інформаціями про арешти і переслідування в Україні та з домаганням звільнити арештованих і привернути права для українського народу. Летючка Відділу ООЧСУ звертала також увагу на цілі пікетування совєтської виставки, на русифікацію й обурливість виставки та на геноцидну політику Москви супроти України, українського народу та інших неросійських народів СССР. Три десятки транспарентів із різними написами, на яких центральними словами були „свобода" і „право людини", вказували відвідувачам совєтської виставки і прохожим про цілі демонстрації. Біля головного входу до будинку Конкоран дві молоді студентки тримали два великі транспаренти з написами „Домагаємося політичної, релігійної і культурної свободи для українського народу та інших неросійських народів Російської Імперії — СССР!" і „Як довго людина має носити кайдани, щоб нарешті стала вільною? — Українці".

Вплив демонстрації на відвідувачів совєтської виставки був такий, що вони більш критично приглядалися експонатам виставки, а в книжці відвідувачів почали частіше з'являтися критичні завваги відносно імперіяльної політики Москви. В часі демонстрації американська поліція сильно охороняла будинок Конкоран, як також і совєтську амбасаду при 16-ій вулиці. Чотиригодинна демонстрація була правдиво посвятою, бо було досить холодно, а зимний вітер пронизував аж до костей.

Друга демонстрація відбулася в неділю, 30-го січня, від 12-ої до 3-ої години по полудні. тобто до часу, коли передчасно закрито совєтську виставку. Виставку закрито після того, як о год. 2-ій по полудні якась анонімна особа задзвонила до канцелярії Конкоран Галерії й остерегла, щоб „Совєти чекали лиха". Підозрілий пакунок у вестибулі зроджував страх, що це якась бомба, і тому виведено кілька сот відвідувачів з будинку виставки та покликано поліцію і спеців Армії від розряджування бомб. Пакунок виявився нешкідливим.

На другий день вашингтонський щоденник „Івнінг Стар" подав докладний репортаж про закриття совєтської виставки та згадав, що виставка була ціллю демонстрації спонзорованої ООЧСУ, групою, яка протестувала проти російської політики супроти українців у Совєтському Союзі. Через бомбову погрозу виставка була також закрита в понеділок і її відкрили аж у вівторок, але вхід до будинку Конкоран змінили з великого фронтового при 17-ій вулиці на малий і вузький бічний вхід при „Е" вулиці.

В часі демонстрації в неділю також жидівські студенти роздавали летючки. В цих летючках говорилося лише про жидівську справу в Совєтському Союзі. Між відвідувачами було багато американських москалів, які явно обурювалися на написи на українських транспарентах і зміст летючок. Як видно, спільний історичний російський імперіялізм з'єднує всіх москалів.

В суботу і неділю, 5-го і 6-го лютого, відбулося пікетування совєтської виставки лише членами місцевого Відділу ООЧСУ. Тому, що погроза збомбування виставки набрала розголосу, учасники демонстрації мали багато завваг зі сторони відвідувачів. Завваги були різні, переважно прихильні, як, наприклад, „Я вповні з Вами!", „Добре так!", „Маєте мою підтримку!", „Дайте цій проклятій Москві!", „Литовці з Вами!", „Дай Вам Боже!", „Більше Вам сили!", „Скажіть це Ніксонові!", і т. п. Були й такі, що, довідавшись про переслідування й арешти в Україні, не пішли на виставку. Лише одні москалі обурювалися на акцію українців. Роздано чотири тисячі летючок Відділу ООЧСУ.

В суботу трапився випадок, що „урядник" совєтської амбасади хотів почипати бучу з українцями, але присутня американська поліція стримала його і пригадала, що тут є Америка і пікетування є дозволене законом. В неділю було кількох відвідувачів, що закидували „таким, як ми" бомбову погрозу минулої неділі і тому вони мусіли прийти другий раз відвідати виставку. Українські транспаренти були часто фотографовані відвідувачами. Телевізійний канал 7 подав повідомлення про українську демонстрацію.

Українська Лещатарська Олімпіяда

Сиракюзи, Н. Й. (мкб) Вже стало традицією, що кожного року зимовою порою на північно - американському континенті відбувається українська лещатарська Олімпіяда. Цьогорічна Олімпіяда — Міжкайові Лещатарські Змагання за індивідуальні і клюбові першенства Української Спортової Централі Америки і Канади, відбудеться в суботу і неділю, 26-27 лютого ц. р. в Турині, Н.Й., недалеко від міста Сиракюз, Н.Й. на прекрасних лещатарських теренах „Снов Ридж".

В цьому році господарем Міжкрайових Лещатарських Змагань є Український Лещатарський Клюб „Сокіл", Сиракюзи. Н.Й., який займається не тільки переведенням змагань, але й прийманням і прохарчуванням усіх змагунів, їхніх родин та гостей. Адміністрація „Снов Ридж" дуже щиро і прихильно співпрацює з УЛК „Сокіл", щоб для наших змагунів та гостей зробити їхній побут в Турині, Н.Й. привітним та приємним.

Програма „лещатарського вікенду", крім змагань, включає бенкет і розвагову частину в суботу увечері, як також гутірки і товариські зустрічі у неділю. Кошти перебування для змагунів і дітей до 12-го року життя, які включають сніданок, обід і бенкет та витяги на з'їзди на один день без нічлігу) — 9.00 дол. (на два дні —18.00 дол.). Для гостей і дітей від 12-го року життя на один день — 12.00 дол. (на два дні — 22.00 дол.). Участь тільки в бенкеті — 6.00 дол. від особи. Харчування змагунів і гостей тільки в ресторані-кафетерії „Снов Риджу". Перебування можна почати вечером в п'ятницю та кінчати обідом в неділю.

Усіх змагунів проситься надсилати зголошення (разом з вписовим — 4.00 дол.) на адресу:

(тут частина мішана з англ)

Управа УЛК „Сокіл" сердечно запрошує українське громадянство прибути на цю небувалу імпрезу українських лещатарів Америки і Канади, де серед мальовничої зимової природи Центрального Ню Йорку можна буде приємно провести два дні в товаристві ентузіястів зимового спорту, рідних, приятелів і знайомих. До милої зустрічі на Українській Зимовій Олімпіяді запрошує Управа УЛК „Сокіл", Сиракюзи, Н. Й.

Філядельфійська громада об'єднано і величаво відзначить...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Харина — голова; д-р Ярослав Бернадин — заст. голови; Наталія Котович, Галя Сагата-Порітко, Надія Оранська, д-р Марія Струтинська, Софія Кусень, Евдокія Блавацька, Люна Луцька, Мар'ян Капій, Ярослав Пілот-Рудакевич, інж. Мирон Ганушевський, Ізидор Жилавий, Богдан Паздрій, д-р Олександер Білик, д-р Іван Олексишин — члени.

Фінансова Комісія:

О. шамб. Ярослав Данильчук — голова; мгр Володимир Яців — заст. голови; Степан Бриндзей, Василь Тисак, Микола Леськів, Степан Гавриш, Андрій Кушнір, Олександер Яремко, д-р Володимир Чума, Микола Луцький, Василь, Геник, інж. Мирослав Лисобей — члени.

Комісія Молодеча:

Д-р Роман Максимович, Микола Пришляк, інж. Анатоль Прасіцький, мгр Петро Дяченко, Микола Бачара, інж. Осип Німилович, Володимир Лупань, Лев Іваськів, інж. Богдан Кульчицький.

Транспортова Комісія:

Інж. Михайло Нич — голова; Богдан Артимишин — заст. голови.

Комісія Порядкова:

Володимир Зуляк — голова; інсп. Микола Алексевич, Володимир Рудавський, Михайло Ковальчин, Микола Яцук, Роман Клос, Іван Данківський, Андрій Шекерик, Степан Шеремета — члени.

Інформаційна Комісія:

Преосв. Кир Василь, о. д-р Ізидор Нагаєвський, о. д-р Мелетій Война р, о. Михайло Пиріг, о. Константин Бердар, о. Рональд Попівчак.

**

В дні 7-го лютого відбулося чергове засідання Президії і комісії Ділового Комітету, на якому узгіднено остаточно програму ювілейних торжеств, а саме: в четвер, 17 лютого, в день народин Блаженнішого Верховного Архиєпископа, ВПреосв. Митрополит Кир Амвросій, ЧСВВ, відслужить Соборну Архиєрейську Божественну Літургію в намірені Достойного Ювілята в год. 11 перед полуднем у соборі Непорочного Зачаття ПДМ. В п'ятницю, 18 лютого, в год. 1-ій по пол., відбудеться в авдиторії катедральної школи при Брави і Френклін вул. концерт, яким учні парохіяльних шкіл вшанують Верховного Архиєпископа. В суботу 19-го лютого, в год. 5-ій по пол., в авдиторії Кардинал Дагерті Гай Скул при 64-ій евню і 2-ій вул., відбудеться Святкова Академія в пошану Його Блаженства Кир Иосифа VII. В неділю, 20 лютого, в год. 10-ій рано, буде відслужена Соборна Архиєрейська Св. Літургія в соборі Непорочного Зачаття ПДМ в намірені помісности Української Католицької Церкви.

На порозі ювілею Української Фільмової Студії

Сповнилося п'ять літ, як Українська Фільмова Студія (УФС) у Філядельфії розпочала свою діяльність під проводом бувшого працівника київської кіностудії, проф. Зиновія Жили - Задфедаченка. На початку 1967-го р. УФС, одержавши урядовий чартер, приступила до праці визначеної у своїх цілях:

а) створення архіву фільмових творів українських кіно-режисерів,

б) сприяння умовин для розвитку української кінової індустрії на еміграції — створення „фонду українського фільмовика",

в) збагачення скарбниці української культури новими кіновими працями.

Сьогодні Українська Фільмова Студія може похвалитись досить плідною діяльністю, яку нераз утруднював брак фінансових засобів, а це головно через недостаточне розуміння серед наших спільноти ваги незалежного українського фільмового товариства на еміграції. Створено бібліотеку українських фільмів, яка нараховує 120 коротко-та довгометражних фільмів. Висвітлено для української публіки вісім фільмів, кращих зразків цієї ділянки. Також УФС спромоглась на накручення двох фільмів: любовної драми „Було не любити" — письменниці Мелані Маланчук, та наукового фільму про київську кіностудію — Олександра Довженка, якою користувався конгрес американських кінорежисерів у Тексасі минулого року.

З нагоди ювілею створено святковий Комітет, під почесним головуванням сеньйора українських кінорежисерів, Василя Авраменка, що приступив до організування ювілейних святкувань, запланованих на початок цього року. Між іншим,у пляні включені мандрівний фільмовий фестиваль та конкурс фільмових творів.

ред. Олександер Бережний
прес - референт УФС

ТАРЗАН, Ч. 6702. Опричники безборонні — Тарзан із крісом

Загнані у пастку дикими кабанами, які внизу, і з сердитим Тарзаном на галузках повище них, опричники з фальшивої торговельної станиці, позбавлені амуниції, вичікують своєї незавидної долі...

Серго! Агент з Мамбузі не є мертвий! він живий... з одним із наших власних крісів!

Нарешті виходить правда... з уст брехуна! Так, завдяки моїм приятелям, які прогнали вас від гробу, що ви його копали для мене... я живу!